

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци, где су? Нека уђу сви сведоци. Нема више нико од сведока напољу? Шаља Бедри, Афијета Зећири, Тафа Софија, Тафа Хамза, Тафа Ајмона. Ви сте? Хусни Рамоци.

Утврђује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, из Окружног затвора у Београду на претрес доведен оптужени Антон Лекај, приступио његов бранилац, адвокат Теки Вокши, судски тумач за албански језик Драган Лабовић, и сведок – оштећени Шаља Бедри, сведок-оштећена Афијета Зећири и сведок Хусни Рамоци.

Нису приступили сведок-оштећена Тафа Софија, сведок Тафа Хамза и сведок Тафа Ајмона, с тим што је суд обавештен да ће са закашњењем допутовати из Бора на данашњи претрес.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче, ја бих сада одмах, имао бих само нешто. С обзиром да три сведока су на путу и да ће доћи касније, у току данашњег дана, ја бих предложио судском већу да крене са испитивањем сведока, тако што ће прво саслушати Хусни Рамоција, овде присутни, који је дошао.

Заменик тужиоца предлаже да, с обзиром да сведоци из Бора касне, ставља предлог да се најпре саслуша сведок Хусни Рамоци.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, нисмо још стигли дотле.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, не можете овде причати када Вама падне на памет, значи, можете да говорите само када Вам председник већа да реч. Пре тога и после тога нема приче.

Удаљују се из суднице оштећени Шаља Бедри и оштећена Афијета Зећири, па се приступа саслушању сведока Хуснија Рамоџија.

Сведок ХУСНИ РАМОЏИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите овде, овом пулту. Ви сте два пута саслушавани током истрега. Имамо Ваше личне податке: од оца Зенуна, радник, запослен у Координационом центру за Косово и Метохију у Београду, боравиште Подгорица, Врела Рибничка без броја, место рођења Ђаковица, година рођења 20. март 1957. године. Да ли је то све тачно?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЏИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродничким односима са оптуженим Антоном Лекајем?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЏИ: Ја, као председник Рома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговарајте ми на питања. Да ли сте у неком сродству са оптуженим?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЏИ: Јесте, са Антоном Лекајем, у томе што, прво је Хекуран Хода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете шта Вас питам? Да ли Вам је Антон Лекај неки род, неки рођак?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЏИ: Не, брате мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у некој завади са њим?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЏИ: Не. Он је убица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме шта Вас питам, немојте да причате оно што Вас не питам.

Са личним подацима као на записнику из истрега Ки.В.5/2004 од 07.09.2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело за које је запрећена казна затвора до пет година, а пре него што будете дали свој исказ, положићете заклетву пред судом.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Могу ли сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам ја дам реч, моћи ћете.

Са оптуженим несродан, није у завади са њим, опоменут на дужност казивања истине и упозорен на последице давања лажног исказа, након што је положио заклетву, изјављује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте шта Вам сада говорим, па ћете то поновити за мном. Заклињем се да ћу о свему што будем питан пред судом говорити само истину. Поновите сада то.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Заклињем се да ћу, извини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се да ћу.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Заклињем се да ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: О свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: И да ништа што није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води поступак против оптуженог Антона Лекаја, због ратног злочина против цивилног становништва у вези догађаја у хотелу «Паштрик». Ви сте два пута саслушавани већ у вези овога, током истраге. Реците ми, да ли остајете при ономе што сте изјављивали истражном судији?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам то што сам изјавио и то знам, према мајку покојна, што ми је она умрла и брата, што се налази Љуан Рамоци у Белгију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, слушајте ме шта Вас питам. Реците ми, да ли остајете при ономе што сте изјавили истражном судији 07. септембра 2004. године и други пут сте саслушавани 19. маја 2005. године?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте.

Остаје при својим исказима од 07.09.2004. године и од 19. маја 2005. године, с тим што додаје:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рамоци, реците Ви нама, шта је Вама познато у вези овог догађаја?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Мене је познато већ, ја сам побегао пред мајке, пред браћа, пред свима, са мојим лично родитељима, четрнаест нас. У томе, на овај догађај знам од мајке покојне, од брата, од братанца Љуан Рамоци, што сад се налази у Белгију. О томе све зна и Сузана, снајка, дете које хтели прво, како се зове, Антон Лекај отишао ми кући па тражио дете да узима од три године и на остало мој братанац Бесим Рамоци, чуо да ће да узима сина од три године. Он од тавана па до доле, па се предао господина Антон Лекају, звани Пинћо. У томе он је узео мог братанца, повео до дванаест, пола ноћ, он је довео други, Хекуран Хода, позната лица, командант Ђаковице и он ми узима мој брат, па понео и довео опет кући. Трећи Арбен Шкупи, звани Зифа и то је било све од Арбен Шкупија мој брат не налази се нигде, то је тај са сликом, а Бесим Бокши који, ево, лично његову слику имам, то ми је био, у моју школу, осми разред са њега сам, он је у хотел «Паштрик» мог братанца ту је био, сада не знам шта. У томе знам према моји родитељи. Ја нисам био ту, не могу ни да кажем, ни да лажем, данас, а мој братанац да ли у Белгију, оно све што је требао, преко Интернета. Имате, то знам, за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто знате о догађају из хотела «Паштрик» и о браћи Шаља?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не знам, ја ту нисам био, ја сам био побегао према Косово у Подгорицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви напустили Ђаковицу?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: 12.06.1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто у вези тог догађаја везано за браћу Шаља, за хотел «Паштрик»?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: У томе имамо девојку сада што је дошла Афијета, то је била она ту затворена и све зна, за све људи ко су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, она зна, суд ће њу да саслуша, јесте ли Ви нешто са неким разговарали о томе, јесте ли чули нешто о томе?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам имао никакав контакт са сниким и то мене не интересује, само знам за мог брата, што ми, у томе и види моја кућа како је према мојим људима, никога нисам убио, ником нисам зло употребио, нисам ништа урадио, ево моја кућа сада како се налази у Косову. Ту сам и растао и све живо. Од мог братанца који су злоупотребили, моја мајка добила инфаркт, а мајка и отац ми изгубили због овог братанца. У томе не могу да лажем, ништа, јер нисам био ту. Ја сам побегао први од мојих родитеља. У томе што сам био председник Рома, иначе и ту функцију имам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули нешто о томе? Када се то десило, у хотелу «Паштрик»?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам чуо, имате људи ко су били ту, ево исто су ту људи што су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те слике што показујете суду, да ли сте спремни то да оставите суду, те слике, везано за, помињете ту да је на сликама Арбен Шкупи? Добро, везано за тог Вашег братанца Бесима Рамоција, Тужилац и није тужио овом оптужницом везано за то, па ми реците, да ли Ви знате ко је тог Вашег братанца, шта се са њим десило?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам малопре причао да прво је дошао Хекуран Хода, Антон Лекај, Арбен Шкупи, Арбен Шкупи, ови су вратили мојега, ја не могу сада да лажем да кажем овај је дошао. Па, ови су њихова банда, њихови командант, њихови, то четири, то су Арбен Шкупи, Антон Лекај, то ми је био Антон Лекај комшија, знао

је да моја мајка дала леб и да нам убије. Нисмо против Албанца, нисмо против Срба, ми смо једна нација, ко нам да леба, ту смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тада нисте били ту?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је тај братанац страдао?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам био, не могу да лажем, ја сам побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он страдао?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја мислим на време када су дошли КФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја ти кажем, мој брат зна, Љуан Рамоци што је дао преко интервју у Белгију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате када се десило то страдање?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не, он је дао интервју, па, према мојој мајци и мог брата и мој ово снајку, ја сам ту информацију добио. Мајка ми је умрла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да је страдао када је дошао КФОР?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: И нема «и» и сада и тада. Ево један смо већ добили од Циганија, што су га нашли пре седам година убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рецимите му вези овог догађаја из хотела «Паштрик», значи, не знате ништа?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам ништа познато?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте оптуженог Антон Лекаја познавали од раније?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте то током истраге на првом овом записнику рекли да сте само чули за Антона Лекаја, да га не знате?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не, није то тачно. Ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на другом записнику, само ме саслушајте, значи маја месеца 2005. године, рели сте да Антона Лекаја познајете, јер је становао у Вашој близини у Ђаковици, па ми реците, с обзиром на те различите исказе, први пут сте рекли да га не знате, већ да сте чули за њега, други пут сте рекли да га знате, јер станује близу Вас?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја Вас молим, када се изгуби човек, на том моменту, аха, знате како је оно стварно, у томе ја знам Антон Лекај, Хекуран Хода, Арбен Шкупија, то су људи, Арбен Шкупи и остали, ја знам сваки дан, сваки трећи дан у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали Антона Лекаја по неком надимку?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, он је мали, буцкасти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је његов надимак, да ли знате како га зову?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Пинћо, Антон Лекај, а надимак Пинћо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он данас ту негде у судници?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га препознајете да је овде негде у судници, Антон Лекај, звани Пинћо?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, да га видим, познајем, како да не, можда и он мене позна, јер ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте у оптуженог. Да ли познајете тог човека? Овај човек што седи овде поред? Да ли познајете њега?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: То ти је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Антон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где је он то становао близу Вас у Ђаковици?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ево сада ћу да Вам кажем, пред Вас. Знаш ми отац ко је био, пио увек на улицу, испред улице, по кило ракију, они су били на лево, на десно у улицу, на крај, што су живели, шест или седам браће су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то, где сте Ви становали у Ђаковици?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: У Бору Станковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Улица Боре Станковића 171 број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је становао Антон Лекај?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Он је становао приватну кућу, ја ти кажем, близу нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: У улицу Бора Станковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите ми, где је то близу, близу чега, шта се ту близу налази?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Биро рада је било, школа «Свети Сава» је близу нас, начелник СУП-а, бивши Ђасим Ругова, зна и господин Теки Вокши, то смо били близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то близу, да ли је ту близу?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Српска улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска улица?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Да, пре Српска улица, па ми Роми, звани Цигани, ту су наша улица била све, једна кућа је била ту што је човек био, Халим Бордосана, он је у Немачку, он је пустио те људи, па ту су они живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када познајете Антона Лекаја? Како сте га знали, из виђења, или сте га познавали овако?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја познајем њих од улице и од, да ти кажем, тамо са бандом својом, са крађом и са осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате из виђења или га познајете овако? Да ли сте некада причали са њим?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам имао никакав контакт и да немам никада са њим контакт, са те људима, ко злоупотреба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време када је био рат, пре Вашег напуштања Ђаковице, да ли сте виђали Антона Лекаја?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нигде га виђали?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, када сте га то виђали, од када га то знате?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, знам на улицу што је живео на нашу улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Боре Станковића?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту негде близу црква?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Црква је даље, а према цркву право за школу «Свети Саву», ту је био и биро рада и неки биро други. Кућа Ђасима Ругова, он је био

начелник тамо, ту близу Ћасима Ругове сам имао ја кућу, а и он је близу нама и он је ту, а куда после је отишао и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то негде близу насеља Брековац?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није близу насеља Брековац?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте Ви задњи пут видели Антона Лекаја?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам ја видео од време када је то бомбардовао НАТО, ја нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте последњи пут га видели?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Госпођа, ја нисам видео већ годину, два година њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, од времена када је то бомбардовао, а реците ми, када је то било?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Бомбардовање, па знате ви сви када је било бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, јесте ли у то време виђали Антона Лекаја?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам, ја причам да нисам, ја не могу да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, када сте га последњи пут видели?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам видео ја пуно времена, госпођо, тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када, колико је то пуно времена, шта то значи, које године?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, када није био рат сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте га, значи, пре рата?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Пре рата, према томе, ни Арбена Шкупија нисам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га виђали, да ли је био у неким јединицама, да ли је био у некој униформи?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не, нисам га видео на униформи, видео сам га, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилној одећи?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: И Арбен Шкупија и остале, мислим, и то зна Арбен Шкупи ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се они дружили, он и Арбен Шкупи?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, то су своји људи, све, понедељком се види или кад се треба да се краде нешто, ту су били, руке у џеп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био познат по томе? По чему је био познат Антон Лекај?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, због злоупотребе, због крађе, због оно све и Арбен Шкупи и остали људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, Хекуран Хода, његов стриц је био пекар, знамо то, ја сам растао ту, знам људи ко су, шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се они дружили?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја мислим да, да. Госпођа, коме сам ја правио зло, да ми се кућа овако испред, кога сам ја убио, коме сам злоупотреба некога, значи, што сам био неки председник Рома или оно, да ми иде брат од двадесеттри године. Могу да Вам дам и број мог брата, где се налази, преко Интернета имате ту. Ја не могу да лажем када нисам био ту, да кажем, да то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог дана када сте Ви напустили Ђаковицу, кажете, био је 12. јуни 1999. године, да ли су били неки припадници ОВК у Ђаковици тада?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја када сам чуо, морао сам да напустим, пре госпођо, да не чујем ко и шта, ја сам извукао моје родитеље, једва и нисам чуо, они су ушли, али ја нисам чуо, ја сам побегао да чувам, да извинете, сам себе и моју породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте Ви то побегли?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам побегао као остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Као остали Роми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, због чега сте Ви побегли као и остали Роми? Шта се то дешавало у Ђаковици, када сте морали да бежите?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Морали смо, јер нисмо могли, ни са овима, ни са онима, да би били са овима, они су нам већ злоупотребили други, све Роми, нису ни један обучени у униформу, ја сам био само да се обучем за мој народ и да ставим заставе, да нам не дирају Роме, госпођо, ништа друго. Ја на време рата, пекару сам на моју улицу и по пет хиљаде хлеба сам узео за народ да помогнем народу. Не само Ромима и осталима, лојалним грађана, Албанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то радили у неком Координационом центру?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја радим у Координационом центру, још и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас радите?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то, да ли је неко прогањао Роме из Ђаковице?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, имали смо ми од ових, ОВК, нисте са овима, нисте са онима и ми можемо са неке да будемо, куде живимо, можемо да будемо, не можемо другу државу да имамо, када имамо једну државу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми тада, када сте Ви то напустили Ђаковицу, на који начин и ко Вас је прогањао, шта се то дешавало?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Богами, да ти кажем, овако, ја сам за моја деца бринуо много, због ту униформу што сам имао, али нисам имао ни аутомате, нисам отишао на шуме, нисам отишао на њих све, само сам обукао ту униформу, да штитим моји Роми и ништа друго. У томе, питајте и моју улицу која има Шиптаре, од Рифат Незија, то је стар човек, ко зна, нисам зло употребио на моје оно, ја сам био за моји Роми, да једу, да пију и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али, реците ми, да ли је неко нешто, да ли сте чули да се нешто дешава, да је неко од Рома страдао?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, страдали су, има још страдани Роми, па боје се да дође народ, ја сам рекао, ја у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко убијан од Рома?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је то убијао?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, то су узимани неки таксиста Муарем Дамјани, он је радио као таксиста, а његов брат ради у Црну Гору, ја могу њега да Вам доведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте ми Ви, шта сте Ви то чули или видели да се дешава тих дана у Ђаковици, па сте решили да напустите Ђаковицу?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, решили смо, морали смо, ја на пример, они нису знали да ја идем у ратиште или нешто, ја да моји родитељи, оно да узимам и да изађем, ја нисам био ни против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко претио, да ли Вас је неко упозоравао да ће нешто да се деси?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, јесте, како да не, цела улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, сви редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вам говорили?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Знали су сат када ће да дође КФОР, чекајте, кажу, до недеље па видећете ко смо ми и то су то све Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то говорио, чекајте до недеље, па ћете видети ко смо ми?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, цела улица, албанска, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам говорили да морате да изађете из Ђаковице?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, чекајте ако можете да чекате, знате у недељу, да ће оно, морао сам да спашавам моја деца, не као мог братанца, ево на пример, он је био ту остао, госпођо, он је био остао, мајка, отац и браћа и сада за сада имам људи ко су радили код Ђафер Процеку, господин Теки Бокши зна ко је то, то су на моји братанци кућу, то су радили на, знам имена и још су ту. Ово ја нисам никоме убио и рушио кућу да ми руше мени своју деду, прадеду кућу, дај неки доказ ако ми је рука нешто крваво, дај затворите ме сада или кога сам убио, кога сам силовао, као остали људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је претио Вама неки Албанац или неко из ОВК?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам био цело време, госпођа, под претњом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте били?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Под претњом Албанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под претњом?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Да, цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вам то претили, шта су Вам говорили?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Зна се, ако седиш овде, добијеш своје, има цела породица да ти иде, ово-оно, не један, све, у томе што сам био униформисан, госпођо, са један мог пиштоља, пре седамнаест година и још га имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте Ви то униформу носили?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Шарену, нисам нигде отишао, на своју улицу сам сео, бранио сам своји Роми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то униформа што сте Ви носили?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, од општине смо узимали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини сте добијали?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам као одборник општине био ту. Слободно ако сам некоме зло употребио на те 87 дана само сам дао хлеб и Србима и Ромима и свима и имам доказ да човека ко ради још ту у, пре је била улица Муса Заин, по пет хиљаде хлеба сам давао народу да не изађе и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде сте у истрази рекли, повлачење српске војске и полиције из Ђаковице је почело 12. јуна?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, 12. ја сам побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте тада када сте видели да војска одлази?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви припадали војсци као територијална одбрана или?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Госпођо, војска је отишла, ја сам позади, ја сам се борио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били територијална одбрана у Ђаковици, припадали војсци?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нега?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нега овако, као председник Рома, да штитим свој народ и ништа друго. Нисам имао неки команданта, неко ово, оно. Једини Ром у Ђаковицу, можете да питате, можете то све, то сам ја био, да мој народ штитим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте наоружани?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Мој лични пиштољ и имам преко Министарство, можете и слику да Вам донесем, да сам то имао и ништа нисам имао, ни аутомате, ништа друго, осим један пиштољ мој, штитио сам се са мог пиштоља са четрнаест породици, да Вам кажем, отац ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само, четрнаест чланова породице?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Само ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Вам је познато, колико је Рома напустили Ђаковицу?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја, госпођо, како када већ ту, ја сам имао двадесет хиљада Рома. Има нека Рома сада неко двадесет кућа, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, двадесет хиљада Рома је било у то време?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, на време гласања, ја сам био ту, ја знам то, знам колико Роми имам, имам Роми у Подгорици, имам Роми у Беранама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује за Ђаковицу, значи, колико је било Рома?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Села и Ђаковица и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Двадесет хиљада Рома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесет хиљада?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, колико је њих напустило Ђаковицу?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја знам само улица Имер Салићка, то су Египћани, нису Роми, звана Махал Терими, према полиције, старе полиције, ту сам, госпођо и Брековац пустио све, село све, Пискота има мало Рома, нема, да Вам кажем, Рома има десет кућа или петнаест, двадесет, до двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, је ли тако?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Сада, сада и знам, Сутуркана, познато је, што је продао своје радњу, његов брат, госпођа, ја сам растао у Ђаковицу и знам то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, зашто су то Роми прогањани из Ђаковице, због чега?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, сада када су видели, ја сам штитио народа ту, када су видео да ја лично избегавам и они су дошли тамо и ти људи што су побегли, све нема кућу, нема ништа, ја се борим за њима у Подгорицу, у Берана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они сада негде сада избегла лица?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Извела лица су сви, господин дошао на посету, видео какав живот има тамо код нас, јер ја сам тражио, ја ово посао није моја, неки Мехмет Рама, то је за ове људи ко немају и оно, ја сам човек хуманитарац, радим у Координационом центру, борим се за мој народ, колико могу у томе. У томе имаш људи који су били у хотел «Паштрик», ево, једна Афијета ту, које су злоупотребили Арбен Шкупи, Антон Лекај и не знам шта да Вам кажем сада. Не могу ја да кажем, када нисам био ту, да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви нисте били ту, а да ли Вам је неко нешто од њих испричао у вези тога?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ко мислиш, на пример?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било ко од њих?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ево, само ови сада ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вам они то рекли?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, шта знају, каже, пред судом ћу, мене каже, ја што имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја желим да чујем од Вас, шта су Вама рекли?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Мене су рекли, ја ћу пред судом да говорим истину, шта знам, шта сам видео. У томе ја нисам питао и нећу питати, нећу никога да научим шта и ко, сваки за себе може да говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чланови већа имају питања? Тужилац?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Дајте ми један човек коме сам зло употребио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 12.06.1999. године напушта Ђаковицу. Ако може детаљније да објасни, прилике под којима је напустио, које је то доба дана било, са ким је напустио Ђаковицу, да ли је тада видео српске снаге када је напуштао Ђаковицу и остало?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам 12.06.1999. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то било сати, ако се сећате?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Богами, било можда петнаест до два или, петнаест минута сам имао оно, да видим, да војска да ме штити, деца и осталима. Ево мог братанца су бацили на неку, ту где се кољу, код кланице, ту су га бацили и сада га нема, шест година га нема, нема га нигде. Ја сам са војском, господин судија или ко сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вас пита, колико је то сати било када војска и полиција напушта Ђаковицу?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам напустио петнаест до два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А војска и полиција, да ли сте видели?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: У то времена, он је био ту, ја сам отишао са ауто и са њима сам пошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је пошао са Вама још у ауту?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Моја деца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је пошао неко из Вашег комшилука или неки пријатељ, заједно са Вама?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не, Богами, пошао је неки Дедић, један дечко па нисмо знали да возимо, моја деца нису знали да возе, па дошао сам за Крушевац, од Крушеваца па даље за Црну Гору и да не би био тај Дедић, онај фудбалер, Делић, Дедић, не знам га, Делић мислим, тај фудбалер, мене моја деца, моја остали би били сви до један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што сте напустили, да ли сте имали конкретне претње, да то морате да урадите и од кога сте имали претње ако сте их имали?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, од целе улице ту, претње сам имао сваки дан, када су знали већ када дође КФОР, они пре три дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко су то, они?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Цела улица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је то цела улица?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Муса Зајин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Имер Сарифка, та.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Даље?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: И остали ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то све били Албанци или су били Срби?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Албанци, Албанци, од Срба нисмо имали никакав проблем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко конкретно долазио код Вас на Ваша врата и рекао, морате да напустите Косово, да идете у Србију?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, Албанци нису, ови остали који су ми рекли, можеш ти, у недељу морате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то остали, ко је Вама рекао, у недељу морате да?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Улица, господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, каква улица?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Наша улица, они Албанци што су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Албанци из улице Ваше?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате тачно, ко је долазио?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, сада не могу да се сећам, ко је долазио, али знам да смо имали претње да морате да напустите Косово, Ђаковицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта ако се деси да то не урадите?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ако нам се деси да иде цела фамилија и остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако та фамилија, ако Ви останете, шта онда?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Да би били убијени сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је то неко рекао, бићете сви убијени?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, ја ти кажем, господине, да цела улица претила, пре три дана зна када треба да дође КФОР.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало ако можете само да кажете, како Вам је то претио, шта то значи претња, морате да идете, због чега морате да одете са Косова?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Морате напустити, јер наше Косово је, каже. Није ромско Косово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И, ако останете, шта ће се десити?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па ће да вас убијем све редом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Поменули сте да је Хекурад Хода био командант. Одакле Вама то сазнање и одакле знате да је он био командант и коме је био командант? Рекли сте, чини ми се командант града Ђаковице?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, града, у Чабрат је био, и сада и тада, има неки хотел тамо, ко нема нико, знамо преко свога, овога пекара, његов стриц, овај Халил Хода, он је, нисам знао само ја Хекуран Хода, познаје цела Ђаковица и село и остало све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање суда одговорили сте, када Вас је питао за Лекај Антона, Ви сте уз Лекај Антона поменули Хекуран Ходу, Арбен Шкупи и Бесим Бокши?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Бесим Бокши, то што ми био брат у хотел «Паштрику», што су довели ови, па од тога, ови Хекуран Хода, Антон Лекај, Арбен Шкупи и Бесим Бокши, знају за мој братанца где, шта су радили и где је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви њих виђали заједно?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви њих виђали заједно у Ђаковици, сву четворицу или петорицу?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам, само, видео сам Арбена, Антон Лекај, Бесим Бокши, у мој разред је био, основна школа, његов отац ми био секретар у школу, то се зна. Ја имам четрдесетдевет година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли су се они дружили?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ови, Арбен Шкупи и Антон Лекај, дружили су се од малена, а Бесим Бокши знам да је био мој друг из школе, но, нисам дочекао од њега за мог братанца, није ништа урадио мој брат да добије своје тако. И никоме нисам урадио ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли бранилац питања?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Хоћете нам рећи када је у питању протеривање, јесу ли били протерани Албанци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, није употребио тај термин.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам ја то, извини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он није рекао протеривање.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Напустили, напустили Албанци, или због чега су напустили, ако јесу?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Госпођо, молим те, он тражи свој јединац, а где су наши Срби, Црногорци, хиљаду и триста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, бранилац.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам поменуо ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вам поставља питање, Ви одговорите.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Исто његов син је био у УЧК, његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, нећемо да слушамо оно што би нам било сувишно у овом поступку.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Добро, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вам је поставио питање у вези тога, да су напустили Албанци?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Још ко је био лојалан грађанин за, ко је био са Србима.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Јесу напустили, нису напустили, ја питам?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Питање је, ако је био лојалан грађанин за Србију, он је напустио, ко је био са Вама, он је био са Вама, ево, још имамо људи у Сутоморе и остали, госпођа, нисам луд и нисам оно, сада сам већ миран, јер сам имао неку трему, молим те, знате, када се изгуби нешто, једна кокошка да се изгуби, не братанац.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ви сте у Подгорици када сте саслушани у присуству тужиоца и преводиоца, Ви сте рекли тамо, стриктно и тачно, Пинћа, Антона Лекаја, звани Пинћо, кога не знам непосредно, већ сам чуо за њега, да је мали и дебео?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Био сам ја неутралан, господине, био сам изгубљен, изгубљен човек.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли сте данас изгубљени?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јер, теби да убије целу породицу, господин, ја бих замолио, теби да би ти убио неко целу твоју породицу, како си дошао за једнога, а ја хоћу да своји Роми да тражим и својих Срба и својих Црногорца, хиљаду и триста где су и нема никакав траг од њих.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја питам Вас, да ли је тачно оно што сте рекли тада или данас што кажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, веће је предочили ту несагласност у исказима сведока са једног и другог записника, па нема потребе да се провлачи кроз питања.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја што сам имао и завршио сам, госпођо, и немам друго.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Је ли он дебео, сада Вам се чини дебео, рекли сте тамо да сте имали сазнања да је он дебео?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, ја сам био мало мршав, сада, држава Србија ми оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита, први пут код истражног судије, описујући Антона Лекаја за кога сте тврдили да га не знате, рекли сте да је мали и дебео?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја ти кажем да сам био неутралан због мог брата и нисам знао шта да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут код истражног судије?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Да, изгубљен човек, када, знате, прво пије бенседин да дођеш на своје оно, па да седиш мало и да оно и сада знамо и шта, и мој брат и моја снајка и шта су хтели мог братанца, мог малог од три године да узимају, знају где су повели, хоћу да дам крв за мог брата да га нађем, само кости, госпођо. Ја бих волео, молим још једну реч. Како Албанци дођу да траже своје кости, и ја тело нема, хоћу кости.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Рекли сте да је повлачење српске војске и полиције почело 12.06., а данас сте рекли да сте Ви оно исти дан, 12.06. сте се повукли, а у записнику код истражног судије у нашем присуству, 07.09.2004. године сте рекли, да си се ти повукао 14. јуна, а не 12.?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја већ сада не могу сто пута Вам рећи, ако схватите, схватите. Ја знам када сам побегао и све, 12.06.1999. године, ја сам могао да грешим, према томе, то није питање када сам побегао, него, када је побегла војска.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ти си рекао 14., данас кажеш 12.?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Господине, кажи ти мене, твог сина, где је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да разговарамо.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја знам када сам побегао.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Мој син данас има двадесет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, адвокат Бокши.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ви треба мене да штитите и мој син данас има двадесет година. Он је имао тада петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе да разговарамо. Немојте спомињати оно што Вас не питамо. Према томе, адвокат Вам поставља питање, пошто сте у истрази рекли – повлачење српске војске и полиције из Ђаковице је почело 12. јуна, а ја сам се повукао са војском 14. јуна?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Госпођо, нисам неки командант, неки оно, да знам, тачно када побеже, полиција или војска и шта. Молим те, схватите моје рече, молим вас свима овде који чујете и оно, ја не могу да будем неки пуковник или генерал да знам, господин та који ме пита сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само мало да појаснимо, то значи, Ви се не сећате баш тачно, али знате да сте се повукли са војском и полицијом?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Да, полиција напред, на позади, да штитим моја деца, остали моја родитељи су били тамо, госпођа, када су ушли ови УЧК и остали, моја фамилија је имао велике муке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли питања још?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Добро, када сте се Ви повукли, Ви сте рекли 12., добро, није битно сада, ево, мислим, исказ је такав, какав је, а Ви сте рекли да је почело повлачење. Да ли имате сазнање, када је окончано повлачење војске и полиције?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јер схватате нешто адвокат, ако си адвокат, више знаш од мене, ја нисам командант, нисам мајор, па ме питаш ти када нисам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада смо то појаснили. Он каже не може баш тачно, али се повукао са војском и полицијом.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Да ли има, конкретно питање, има ли сазнања када је окончано повлачење, ако зна – зна, а ако не зна – нека каже не знам?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Знаш ли када је УЧК ушла у Ђаковицу и остали.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Не питам о томе.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, шта ти мене питаш када и шта, мене можеш да ме питаш само судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, адвокат Вас пита, да ли знате, колико је трајало повлачење војске и полиције? Да ли су се они то повукли оног истог дана када су кренули?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па неки су 12., неко 14., неко 16., неког су УЧК нашли на улици па убили су, не зна се шта се ради. Ја имам и своје, тражим сада од село, од Цермијана, од Брековца од оно сви, хоћу ја да тражим, ја не радим, овај посао ради неки Мехметај Рама, али ја због суда и због Србије и због овог, ја ћу да радим тај посао и да нађем мој народ и хоћу да се.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Јеси ли ти радио за цивилну заштиту током рата или пре рата?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Коју цивилну заштиту?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Јеси радио?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам одборник општине био, председник Рома.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Јеси ли радио за цивилну заштиту?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Радили су Роми, који су морали.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Јесте Ви радили?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Да улицу или град који је био ломљен, дао сам лопате, јер има оружје цивилна заштита, господине, ја питам Вама сада.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Ви одговарате на питање, јесте ли радили за цивилну заштиту?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Цивилна заштита је у општину била и Роми су радили да чисти град.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Јеси ти радио за цивилну заштиту?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Господине, ја причам једно, ти друго. Ја сам био.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Ја те питам конкретно.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам био председник Рома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, он на свако Ваше питање овако одговара, па, молим Вас, преко мене.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Да ли је радио за цивилну заштиту или није, да или не?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Радили су моји Роми, ја сам био председник.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Не питам за Роме, за тебе питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, пита Вас бранилац, да ли сте Ви радили за цивилну заштиту'

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Шта тебе интересује да ли радим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, одговарајте конкретно на питање. Питање гласи, да ли сте радили за цивилну заштиту?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Цивилну заштиту су радили Роми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам као председник, ја сам дао људи да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви радили за цивилну заштиту?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја нисам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Којој јединици припада, обзиром да има оружје, да има униформу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви му импутирате да има оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, Тужиоче, не морате реаговати. Ја сам њега то питала.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам имао оружје и то сам носио, госпођо, имам петнаесет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сачекајте, Вас смо то питали, одговорили сте на то питање и идемо даље.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Је ли имао оружје током рата, да ли је носио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, па јесте ли слушали, председник већа како је постављао питања, тврдио је да је био наоружан и да је то лично наоружање.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Питам, којој јединици је припадао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо га исто питали и рекао је да није припадао никаквој јединици.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Роми нису имали јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само, немојте да узимате реч.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Морам сва питања поставити преко Вас. Хоћете нам рећи, он је рекао у којој улици је живео. Може ли да нам каже у којој махали је био?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Махала Хаџи Мер.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли је то близу циганске махале?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нису Цигани, Роми, видиш да си адвокат, не знаш.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ти си сам помињао циганску, па зато.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Цигани смо ми, јел, немамо државу, у Индију имамо државу.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја не питам за државу, не интересује ме држава.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Држава је моја Србија, брате.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Где је његова кућа у тој ромској, египћанској, како хоће, нека се он изражава, у тој махали?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Где сам живео, јел.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја те питам, питање је.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам живео у Муса Зајми, стара, а сада Боре Станковића била, улица Боре Станковића бр.171, господине адвокате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је већ рекао где је живео.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: На Ваше питање око цркве, нисте назначили које цркве, да ли има и православна била у граду.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: У граду је рушена, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам на католичку цркву.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја не питам после рата шта се десило, него пре рата, да ли је Ваша махала, Ваша улица, Ваша кућа, ближа православној цркви?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисмо близу православној цркви, јер смо на ромском, где су, знате Емин Дураку школа, бивша, Емин Дураку.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Што Ви питате мене.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ево, ја питам, ја не морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, реците ми, ту где сте Ви становали, да ли је близу католичка црква'

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не, далеко је то, према Брековац, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је близу касарна'

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу је касарна?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај мост у насељу Брековац, да ли је близу ту где сте живели?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не, то је даље од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Имам људи, госпођо, имам људи од Брековца у Црну Гору, довешћу ти овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: То су три месеца били ту, КФОР је био са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још питања?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Има. И он је рекао да је оптужени живео у његовој улици. Да ли зна да има оца од породице, кога има, шта има, јел познаје некога од његових?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неку родбину оптуженог?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, његов отац је био са мог оца, попио, оно можда ја сам изгубио из вида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио отац оптуженог?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Они су радили приватно после, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме се бавио?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, приватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим приватним послом?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, радио са крапчама, са лопатама, са, они нису били директори, ја знам да су били сиромани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Како му се звао отац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како му се звао отац?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не знам, не могу да лажем.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: На крају, откуда њему сазнање, колико Рома има у Ђаковици?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Сазнање о томе имам и фотокопије личних карти Рома, имам доказе о свим Ромима, био сам одборник и председник и сада имам и даље колико имаш у Ђаковицу, колико имаш Срба у Ђаковицу, колико су били у цркву, имам доказе све и био сам председник, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Хоћете да Вам каже где они други који су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће ли оптужени да устане и да приђе овом микрофону овде. Само укључите. Реците ми, ово све што је причао сведок до сада, да ли сте разумели, не треба да преводимо на албански језик?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви неких питања за сведока?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Могу на албански?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Само српски, хоћу све да чујем. Не прихватам само албански, ако има он, нека ми преведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преводиће Вам тумач.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Албанци доста су ми зло употребили и брата двадесеттри године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рамоци, сачекајте мало. Јесмо се договорили на почетку да не можете да причате, док Вам ја не дам реч?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Имам муке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, овде се то снима, после треба тај транскрипт да се прекуцава, не можете Ви да узмете реч и да причате када хоћете и шта хоћете.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Извини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени има право да Вам поставља питања, има право да употребљава албански језик, јер је то његов матерњи језик, зато смо и довели преводиоца да нам то преведе.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја имам матерњи језик, ја имам ромски, ја не желим ромски, јер живим у државу, у којој се прича српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви нисте оптужени, овде је његово право да.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам ја злоупотребио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Реци ми ти, као сведок, током рата, да ли је било убијених цивила по граду?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам их видео.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је било запаљених кућа по граду?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: На које мисли, ко и шта, волим да ми каже.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) За Албанце питам.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам видео да су било.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Током рата си боравио у Ђаковици?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Можеш ли да ми кажеш, шта се дешава са случајем Чабрата?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не знам ја о томе ништа.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је било убијених?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Мене не интересује да ли су били, мене интересује само за мог брата.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је било борби на Чабрату и да ли је било убијених?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, шта ја знам, борба је била против Албанца и Срба, ја нисам то био на борбу, па да знам. Господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, морамо прво да чујемо превод, па онда ћете Ви да одговорите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Из ког разлога си поставио заставу на крову своје куће?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не на кров, на све који су били Роми, у томе да не дирају моји лично Роми. Зато сам ставио заставе на све који су били Роми у Ђаковицу.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Из ког разлога? Од кога да штитиш?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Зна се, од Срба, ја сам био миран, господине. Српско, бре и ставићу до краја, српску, нисам са албанску, само српску државну и остаћу до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да се преведе, а Ви сачекајте прво да чујете тумача.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Какву заставу си био истакао на својој кући?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: На својој кући и остали крај улице где су били Роми, ставио сам заставе српске заставе, државне заставе Србије и Црне Горе, бивша Југославија је била, сада је Србија и Црна Гора, заставе нисам ставио, албанске заставе, ту где сам живео, своју заставу, коју сам имао деду, парадеду, петсто година што сам живео и то мој деда, прадеда, живео сам ту четрдесет и осам година, али, нисам ставио никакву против државе моје где сам живео. Немам државе друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Вас пита, када сте већ ставили ту српску заставу на кућу, због чега сте обележавали те ваше куће?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не само моју, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не Вашу, него све ромске куће, због чега сте обележавали то?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Обележавао сам то да нам не дира неко, не знам како да Вам поновим, да се зна где су Роми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, у питању окривљеног није стајао термин «обележавао» куће, него поставио заставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја питам, због чега је на тај начин обележавана ромска кућа? Да ли можете то да ми објасните због чега је на тај начин, стављањем заставе, обележена кућа?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Госпођо, ја Вам кажем, да од Срба нисам имао никакав проблем за моји Роми, разумете, моји Ром који је био у селу и сада ћу да тражим целу Ђаковицу, они су били убијани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Од самих Албанца. Ја сам због, да ми не убију Роми, Египћани и осталих, они на време рата нису били Египћани, Ашкалији и ови, већ су били Роми. Ја сам за моју ову главу са њим цело, био сам за то да нам се не убијају Роми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли си ти Бузани?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Шта?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Бузани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекаћете прво да.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја имам име, бре ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусни Рамоци, окрените се овамо. Немате шта да гледате у оптуженог, него ћете питања од тумача да саслушате.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли си ти Бузани?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја не знам, ја сам име имам, Хусни Рамоци.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Звани Бузан?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја не знам шта је то, ја имам своје име, опет Вам кажем, које ми је дао име, ја то не знам. То сам ко сам био, 87 дана сам ту био, за време рата сам био ту и нисам убио никога да ми убије и то.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Госпођо судија, завршио сам са питањима, да ли могу да се изјасним, да дам приговор на његов исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Госпођо судија, ја изјављујем да све што је говорио овај сведок није тачно и молим Вас као судско веће, ја видим како су припремљени сведоци и да су добро припремљени.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Како да се припремим.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) И молим судско веће и Тужиоца да се утврди које лице је Хусни Рамоци, звани Бузан, да се утврди преко УНМИК-а и преко Канцеларије за нестала лица и ту се може добити један најбољи одговор.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ако може, судија.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Захваљујем.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Да ли је он неки генерал или оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између сведока Хусни Рамоција и оптуженог, на околност да ли сведок Хусни Рамоци од раније зна оптуженог, да ли је становао у његовој близини и да ли оптужени носи надимак Пинћо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, додајте још нешто, извињавам се, да се у току суочења утврди овај надимак Бузан.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Извини, ја ћу себе сада да срамотим. Мене мајка родила, ево, ево како ме је родила, зато ме зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле је окривљеном познат тај надимак и одакле је извукао тај надимак.

Те на околност надимка сведока.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Знаш шта си радио, ево сада сведоци ту. Ја имам своју државу, ја дам овде, немам другу државу, ти да научиш где да идем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме сада пажљиво, немојте да причате. Оптужени је тврдио да његов надимак није Пинћо.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Јесте, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он није тај Пинћо, та улица у којој Ви кажете да он живи, оптужени тврди да он живи у некој улици Ђон Бузуку.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Живео је ту, госпођо, живео, а сада где је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте у очи, везано за тај надимак Пинћо. Он негира да се зове Пинћо, погледајте њега у очи и суочите се у вези тога.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Шта да се гледамо, када се звао Пинћа и када се у Црну Гору када су ухватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему реците, немојте са мном да се суочавате.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Судија, ја тебе то обратим, он ме чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, овог момента суочавате се са њим, не са мном.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нека покаже себе како су полиција црногорска ухватили са БМВ и изашло преко новине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците у вези овог надимка се суочите. Да ли је он близу био Вас, да ли се звао Пинћо?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Госпођо, јесте, знам да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реци, његов надимак је Пинћо.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Па, знам да је надимак, то је Пинћо и Арбен Шкупи се зове онај, ту, имам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то сада, то Вас и не питамо да се суочите на то.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: То што је рекао Бузан, ово, он има Пинћа се зове, Антон Лекај, Пинћа, звани Пинћа, то је тај што је злоупотребио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био близу Вас ту?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Живео, госпођо, и његов отац и његов има и браћа други, остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да живи у улици Ђон Бузуку без броја, живи преко Брековачког моста у насељу Брековац?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Можда сада живи, али пре је било ту, пре рата код нас је живео. Ја сам отац од четрнаест деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога, окрените се према сведоку. Поводом тога суочите се са њим?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Укратко.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Госпођо судија, немој да ме вређа, да ме псује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не разумем шта Вам је рекао.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја молим да ме он не псује.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Нисам псувао ја.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Како да ме ниси псовао.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ниси више у шуму, сада си у суд, извини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прокоментарисали сте да лаже, седите сада.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не мораш ти мене пред суд да лажеш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих само питање оптуженом, одакле му податак да се сведок зове Бузан?

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Мене моја мајка ме родила овако, шта ћу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите Ви сада тај микрофон.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Не знам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, пита Вас Тужилац, одакле Вам податак да сведок има надимак Бузан?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Он има овај надимак Бузан, тј. тај псеудоним и ово име сам ја чуо, овај надимак сам ја чуо у друштву, у вези са несталим лицима, али је и нешто друго, а он није био наоружан само револвером, већ је он био наоружан и калашњиковим и Удружење за нестала лица може да нађе сведоке да су га видели током рата. Могу да кажу детаљније шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га Ви то видели?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда смо завршили. Седите. Искључите тај микрофон.

Сведок оштећени БЕДРИ ШАЉА

Констатује се да су у међувремену у судницу приступили сведоци Тафа Софија, Тафа Хамза и Тафа Ајмона, па су упућени на место где ће сачекати док не буду позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Софија, Хамза, Ајмона, сви сте ту? Добро. Сачекаћете на ходнику, јер нисмо још стигли до вашег саслушања, па ћемо вас прозвати.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем Вас шта причате.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Он само албански зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не брините, ми то знамо. Питајте сведока, име оца.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Хаџи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању шта је'

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Без запослења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сада живи?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) У Подгорици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то на адреси овој, Врела Рибничка без броја, Коник камп?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је рођен?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) У Чабрат улици у Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не знам које године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у неком сродству са оптуженим?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, нисмо у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у завади са њим пре овог догађаја из хотела «Паштрик»?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, никада.

Са личним подацима као на записнику из истраге, Ки.В.бр.5/2004 од 06.09.2004. године, српски језик не разуме, па се саслушање овог сведока врши путем судског тумача за албански језик, с тим што додаје да му се отац зове Хађи и да не зна годину рођења, са оптуженим несродан, није у сукобу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћете сведоку да преведете да ће бити саслушан као сведок, да је као сведок дужан да говори истину, да је давање лажног исказа кривично дело. Рећи ћете му текст да треба да положи заклетву и текст заклетве: заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа што ми је познато, нећу прећутати. Сведок не мора то да понови, може само да потврди.

Опоменут, упозорен, те након положене заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете сведоку, он је дао свој исказ истражном судији 06. септембра 2004. године. Да ли остаје при тим наводима?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, остајем код тих речи, код тих изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће све то што је причао истражном судији и ако има још нешто да дода, да исприча овде у судници пред већем.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Нема никаквих додатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека овде пред већем исприча нама, да чује веће, да чујемо сви, шта се то дешавало, када је то било, све у вези од момента када су отишли да тамо вере његовог брата Ређа, шта се све то дешавало приликом проласка поред фабрике «Емин Дураку», у хотелу «Паштрик», све, све што је познато у вези тога. И посебно нека каже када се то десило.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ми смо били пошли да преузмемо младу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га, када је то било?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) То је било када су кренули да излазе напоље милиција и војска, излазили са Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна датум или, евентуално, нешто приближно?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да настави даље.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Били смо, дакле, да преузмемо младу и остали неких два сата код пријатеља. Када смо ми кренули одатле, нисмо ни знали да је већ ушла УЧК. Било је нас деветоро. Били смо кренули од кућа. Онда нас је пресрела ОВК са аутоматима. Ту је био Цифа и Пинча. Узели су Зиммија, узели су мене, узели су младу, Рецу, Хасана, узели су и Рулија и Сали Беришу. Ту су нас преузели и повели нас у хотел. Нас тројицу су повели у хотел, а остале које сам поменуо, остали су ту, на месту. Када су нас повели у хотел, онда су нас тукли, тукли су мене, Гзима, Рулија. После тога су нас сместили у подрум. Дошао је, затим, Реца, млада и Рули, затим Сали и Хасан. Њих су тукли и њих су сместили у подрум.

Гзим Шаћирију су ставили палицу у уста. Младу су силовали, напастовали пред нашим очима, младу Рецину, Рецину младу. Ту су нас тукли, давали су нам мокраћу да пијемо, да уместо воде давали су нам мокраћу да пијемо. Тукли су нас на смену, једна би одлазила, друга смена би долазила. Све ово, цео овај догађај су направили, извршили Зифа и Пинча. Онда је дошао Рамуш Хајдини и рекао да нас воде кући, да нас пусте кућама. Затим су нас Зифа и Пинча преузели, ставили у ауто, а овога у БМВ ауто, без таблица, а у гепек су ставили Рецу, Рецу су ставили у гепек. Затим су нас пребацили до кланице. Затим су нас зауставили у близини Дуванске станице и брата су извукли из гепека, ставили га испред мене, рекли нам да подигнемо руке, ми смо подигли руке. Ми смо питали зашто да дижемо руке, они су рекли, ми ћемо вас убити. Ми смо подигли руке и они су нас претресли, по целом телу. Затим сам рекао да, дао сам, молио сам да моје фотографије понесе мојој жени. Рекао је, не, нећемо понети слике, оне не вреде, остаће са тобом. Затим су нам окренули леђа, дигните руке и затим се чуо рафал и мене је крв попрскала по телу. Имао сам брата на рукама, а он је мислио да сам и ја убијен и ја сам се претварао да сам, такође, убијен и са њим заједно пао у воду. Тако сам провео у води недељу дана. Затим сам ишао, кретао се том реком и дошао до моста, на путу према Приштини, да дошао сам до једног моста на путу према Призрену и ту сам изашао, одатле сам изашао из реке и дошао код једне фарме пилића и у близини Дуванске станице. Дошао сам, вратио се код Текстилне фабрике и затим сам отишао кући. То би било све. Имам, поседујем фотографију његову и имам овде слику, Пинћо ће га познати, он га познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените овамо. Да ли може сведок да каже, он је био на препознавању у Окружном затвору у Београду, да ли данас у судници може да каже, где је Пинћо, може ли да га препозна у судници?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, да могу, познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оптужени тај Пинћо?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Овај овде је Пинћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се. Реците ми, када сте пошли по младу за свог брата Ређ Шаљу, ко је све био присутан у тим сватовима? Ја ћу да питам, а он нека одговара, да ли је присутан, значи, био је његов брат Шаља Ређ, то смо чули да је био?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Зећири Гзим?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била Зећири Афијета?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са Вама био Љушај Звездан?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је са Вама био Баља Шабан?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Бериша Сали?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) И он је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он са Вама ишао у сватове или је после од Хасанове куће, односно од младине куће кренуо са Вама?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, био је у кретању за младу, приликом поласка за младу и поново се вратио са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У повратку, да ли је био са њима Тафа Хасан, младин стриц?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, био је све време са нама, и у поласку и у повратку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А млада је исто тако у повратку, да ли је била са њима?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, са нама је била у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је било неко лице Шаља Сали са њима? Значи, он се зове Сали Бериша, а не Шаља Сали?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то лице има надимак Бериша Сали, звани Дреница?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, њега тако зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Шаља Сали не постоји, то је Бериша Сали?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, за то име ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, од ових свих лица, да ли су то све били Роми, ко је од њих Албанац?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, ја знам, био је један Србин међу нама, али ја не знам његово име, не могу да се сетим имена, не знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он, то кажете био је, није био у сватовима, дошао тамо, доведен?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, није био у сватовима, него је био у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Паштрик»?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Краснићи Бајрам са Вама у сватовима или доведен у «Паштрик»?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он је дошао након једног дана у хотел, није био са нама у сватовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то дошао, да ли је он сам дошао или га је неко довео?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Њега је довео један са дугачком косом. Не знам име том лицу, али један са дугом косом је довео ово лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био неки или доведен или дошао ту или сам дошао, Керши Мехмет?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он је дошао након два дана, а није са нама био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будете ли још једну реч изговорили у овој судници, удаљићемо Вас напоље. Реците ми, од ових лица кажете да сте нека два лица су Вас зауставила, један Цифа, један Пинћо. Где су Вас они то зауставили?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Управо код Текстилне фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они тада били унутра, да ли је било још неких људи ту, да ли су имали неке униформе?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја ове друге не познајем, било је укупно око дванаест лица, а њих двојицу знам, Зифу и Пинча, а осталима не знам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека каже, у каквим су то униформама били?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Имали су униформе ОВК, са црвено-црним знаком на делу, на предњем делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су им нешто рекли, због чега их заустављају?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Каже, речено нам је да ви нисте дошли са нама да ратујете, били сте са Србима и због тога су то урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су их ту када су их зауставили, у просторијама те фабрике «Емин Дураку», да ли су ту их тукли?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, каже, и ту су нас тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може сведок да каже, када је први пут када су прошли, значи, када су ишли по младу, да ли су код те фабрике видели исту ту војску или неку другу војску?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, на том делу, у то време, при поласку за младу, била је војска на том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска, да ли УЧК, да ли српска војска или полиција?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Била је војска српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто се сведок у вези овога, током истраге различито изјашњавао, па је два пута, први пут је рекао, односно на истом том записнику, с тим што истражни судија то није му предочавао, на истом месту смо претходно срели српску војску, да би на крају тог истог записника, рекао да су то све били Албанци. Да ли сада може тачно да нам појасни, да ли у одласку први пут када су прошли, да ли је била српска војска или је била УЧК, да нам само мало то појасни, јер је дошло до неких несагласности у овом записнику?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) У одласку, нашем поласку за младу, је била војска српска, дакле, војска на том месту, на том делу, а у повратку назад за око два сата после тога, већ је била на том месту је била војска ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога што сам питала, да ли су их тукли ту испред фабрике, да ли може да објасни, ако су их тукли, кога су тукли, на који начин?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Тукли су Гзима, Рулија и мене су тукли и били су нас затворили у просторије у WC. Младу и Љуљу су били сместили у једну просторију поред чувара фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека само појасни, на који начин су то тучени, да ли неким предметима, да ли рукама, ногама и ко је то тукао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Мене је ударао Зифа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Кундаком од аутомата. На различите начин су тукли и песницама, и ногама, и аутоматом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Пинћо некога ударао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он је управо палицу коју је имао, ставио је у уста овоме Гзиму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Звездан био тучен тада, Љушај Звездан?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Њих двојица су тукли и Звездана су, такође, њих двојица тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који двојица?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Зифа, Пинћа и тај један трећи, коме не знам име. Они су, дакле, били тукли, та два лица и тај трећи коме не знам име. А највише су тучени Рули и Гзим том приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Рули или Љуљи, да ли је то Љушај Звездан?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Њега су највише тукли, да, то је Звездан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су им говорили када их туку, зашто то раде, зашто их туку?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Говорили су зашто се ниси обукао, зашто нисте дошли са нама, зашто се нисте прикључили нама, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Зифа неким ножем некога тукао, повредио у фабрици?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, мене је повредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Пинћа имао нож?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, имао је нож уза себе, а Пинћа је мене повредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Пинћо сем ножа имао још нешто од оружја?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Имао је поред ножа и аутомат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте доведени у хотел «Паштрик», каква је била та просторија где су вас сместили? Јесте били сви у истој просторији?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) То је био подрум, у подруму, дакле, у подрумској просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, младу, ту невесту Вашег брата, шта су са њом радили? Сада сте на почетку овог свог исказа рекли да су ту пред Вама је силовали? Да ли су они њу ту силовали или су је водили негде у собу?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, пред нама су ту за столом, ми смо гледали, ја сам гледао, дакле, пред нама се то обављало то, извршавало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то обављао, на који начин?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Прво је био, најпре када сам ја видео, био је Пинћо, он је био силоватељ, он је извршио силовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, да ли је видео још некога?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Затим је био и Цифа, а онда су је повели горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су је у том подруму силовали, на столу неком?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Пред нашим очима, дакле, поред стола, на столу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било у тој просторији, био је сто, да ли је било ту још нешто, где су они спавали ту, та три дана, четири?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Био је један ормар и били су теписи по поду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су спавали?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) На земљи, на поду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Србин, за кога не знате како се зове, у истрази сте спомињали да се зове Раде?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, то је управо тај Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су њега довели, да ли тог истог дана када су и они доведени или неки други дан?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, њега су ухватили пре нас, али се налазио у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у том истом подруму са њима или је накнадно доведен у тај подрум?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Када су му одсекли уво, онда је био са нама, ми смо га затекли у подруму, а затим су га накнадно повели горе у собе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези тога што сада кажете, када су му одсекли уво, нека објасни, ко му је то одсекао уво и на који начин?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) То је био Арбен Шкупи, имао је нож и ножем му је одсекао уво, Арбен Шкупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је урадио са тим ухом?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Онда је узео то откинута парче ува и ставио је мом брату Реци у уста, а затим сам ја када сам имао прилику за то, извукао му из уста и бацио доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је за то време радио Антон Лекај? Да ли је он био ту присутан када секу Радету уво? Пинћо, реците му Пинћо, он га зна тако.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) У том тренутку није био ту, била је једна жена коју не познајем и један крупни човек, корпулентнији, кога такође не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да објасни, за то време, све док су били, шта је Пинћо радио, да ли је некога он тукао у подруму, да ли је некога повређивао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он је имао са собом аутомат и држао је аутомат у рукама и он је како би ко наишао, он је тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је то тукао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Свако ко је био, како је ко наилазио или Ром, или Србин, он је редом по правилу тукао свакога ко је ту долазио, ко је ту био доведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека каже сведок, да ли је неком од тих присутних, да ли су му гашене цигарете по телу и ко је то радио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) То је урадио Зифа, и мене је горео са цигаретом, а и мог брата Рецу, то је радио Зифа.

Током исказа сведок показује ожиљке од гашених цигарета по подлактици леве руке.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) И по ногама су ми трагови, ожиљци од цигарета, гашених.

А такође тврди да су му и по ногама ти ожиљци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Вас или људе који су били у том подруму, да ли Вас је неко терао да пијете неку мокраћу, да једете неки измет?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) И Зифа и Пинћа су нас приморавали да пијемо мокраћу и ја сам лично пио мокраћу, а мене су и силовали, мене су, дакле, силовали његови другови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека објасни сведок, на који начин су га то силовали и ко је то радио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) То су неки сељаци били, људи са села, које ја не познајем, личности које ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је силовао Пинћо?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Лично Зифа је мене силовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте рекли да су Вас силовали Зифа и Пинћо? Хоћете ли да појасните то.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Они су имали прекривене главе неким, као нека црна капа преко главе и била су им лица, дакле била су прекривена, тако да нисам сигуран. За Зифу знам сигурно, а за другог нисам сигуран да је и Пинћа био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у истрази сте рекли, мене су Зифа и Пинћа силовали, тако што ми је један стављао свој пенис у уста, а други ме силовао у анус отпозади?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, тако је било, само што их ја нисам препознао, потврђујем да је тако, на тај начин, извршено силовање, али ја их нисам, нисам био сигуран. Да, ја потврђујем да су њих двојица на тај начин извршили силовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сада тврдите да нисте сигурни за Пинћа, за Зифу кажете сигурно, реците ми то код истражног судије сте именовали Пинћа? Данас на овом претресу, да ли можете да кажете, да за њега нисте сигурни?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Њих двојица су урадили та дела и ја сам, ја потврђујем, сигуран сам да су њих двојица урадили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада мало, не можемо тако, сигурни сте, нисте сигурни. Овде сада морате да ми појасните, да ли за Пинћа можете да тврдите сигурно или не, не може то да остане тако недоречено, сигурни, нисте'

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, потврђујем, ја сам сигуран да су њих двојица урадили то. Пинћа и Зифа су тога тренутка у тој ситуацији били једино присутни у тој просторији, тако да и због тога потврђујем да су они то урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да прецизира, шта му је то Пинћа радио, а шта Зифа?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Пинћа је стављао свој пенис у уста, а Зифа је у анус.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то њему?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Њему, да, да, сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези овог лица Крши Мехмет, какву је он улогу имао доле у подруму, да ли је он доведен насилно или је сам дошао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја не знам ко га је довео, али он је доведен у ту просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он тада у тој просторији за Вас причао овим припадницима ОВК да сте нешто радили за време рата што нисте требали да радите?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Јесте говорио је за нас, он је говорио Гзиму, али Гзим сада није жив. Говорио је њему за нас. Он је говорио за нас да смо ми били, сарађивали са Србима, да смо крали са Србима и такве сличне изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је то тај Крши Мехмет шпијунирао доле у подруму припадницима ОВК?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли њега тукли, да је неко њега тукао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Јесу, и њега су тукли, он има трагове по лицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за ово лице Краснићи Бајрам, како је он ту доспео у подрум и шта је са њим било?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он је чим је стигао, њега су ножем задали му убод ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је задао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Сали га је ножем повредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Сали Бериша?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Сали Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту доле, у подруму?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се са тим лицем десило, са Краснићи Бајрамом?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја сам био присутан ту и ја мислим да је он подлегао повреди и мислим да је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је умро ту у подруму?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Мене су након врло кратког времена, након тог убода, мене су повели и ја нисам био накнадно ту, али имам утисак да је он издахнуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте сигурни, али видели сте га да је остао са раном? Где је била та рана?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Показује испод леве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, да ли је рекао ко га је ударио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Сали Бериша га је ножем, задао му тај ударац ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Сали Бериша лице које је било са Вама у сватовима?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, то је један, у групи је био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тим ножем ударио Краснићи Бајрама?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Они су били у свађи од раније, па је онда рекао Сали, сада је дошло време да те ја ножем, да ти се на неки начин осветим, да ја тебе повредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је тада ту Сали Бериша у подруму повредио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, пред нашим очима ту, у том моменту у подруму га је ножем ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Сали Бериша Албанац?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, он је Албанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је Љушај Звездан Албанац?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он је мешавина, мајка му је Српкиња, а отац је Албанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли сви ови остали сватови Роми?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Осим Сали Берише и Звездана, сви остали су били Роми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може ли сведок да нам каже, добро то смо чули у једном делу његовог исказа, да су његовог брата Ређу ставили у гепек БМВ, где су њега ставили ту у колима?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја сам био на задњем седишту, позади у ауту и са упереним аутоматом у главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је уперио аутомат у главу?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Пинћо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио ауто?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Возио је Зифа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било само њих троје и Ређа у гепеку, њих четворица у ауту?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, четворо нас је било укупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су их одвели тамо до те кланице «Агимии» ко је пуцао у његовог брата и да ли је он то видео?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја сам видео, Пинћа је пуцао, ја сам видео то својим очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите ми ту ситуацију, где стојите Ви, где брат, где Зифа, где Пинћа?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Позади нам је била кланица, аха, клин, плинска станица је са леве стране, а ја сам био поред жице, такорећи наслоњен на жицу, Ређа је био мени са леве стране, а Зифа и Пинћа су били испред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико удаљени?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) То је било два сата ноћу, а они су били три-четири корака удаљени од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека мало само опише, како је то дошло до тога, ко је, кажете, Пинћа је пуцао. У кога је пуцао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Прво је он пуцао у мог брата, брат је пао на руку моју, ја сам га придржао руком. Ја сам онда, кренули су онда и мени да пуцају у мом правцу, онда су обојица пуцали према мени, у мене да ме убију, међутим, ја сам се бацио у воду, успео сам да скочим у воду и онда су они гађали и након тога у воду. Неколико су испалили рафала у воду и ја сам остао неповређен и ја сам доле заронио у воду, тако да сам остао неповређен. И онда су они отишли, кренули са лица места и отишли, а ја сам скинуо са брата фармерке и једну блузу, који су били у крви, кржаве и узео са собом. Узео сам, нисам обукао, него сам их склопио, спаковао и понео сам са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ког времена је он то урадио, да ли тада, колико је сачекао времена? Да ли су ови отишли?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Око два до три сата сам био у води, и након два-три сата сам изашао из воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тада уверио, да му је брат Ређа био мртав?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, ја сам се уверио, видео сам, био је мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре него што се ово десило, он некеме отео пушку, ударио, бацао неки новчаник?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, пре тога сам ја успео да отмам Зифи аутомат из руке и покушао и да пуцам, међутим, није било меткова у аутомату или ја нисам знао да радим, да рукујем са тим оружјем и онда сам са тим аутоматом скочио у воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сведок зна шта је било са осталим лицима из тог хотела «Паштрик», шта је било са оним Србином Радетом, шта је било са Љушајем Звезданом, са та два лица, шта се десило, да ли му је познато?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, они су такође када смо ми пошли у БМВ, онда су у другим, дакле, било је укупно три возила, наше возило је било прво и још два возила иза нас. У то друго или треће возило били су смештени, у неки убачени Звездан и Раде и они су, ми смо отишли према кланици, на ту страну скренули аутом, а они су наставили у другом правцу, ја не знам где су они отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна шта се са њима десило?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не знам шта се са њима десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били код истражног судије у вези овог силовања младе Тафа Софије, рекли сте да Вам је она то испричала када је спуштена у подрум, да нема образа да долази у нашу кућу јер је силована и да је то изјавила пошто се вратила у подрум, да је, значи, то силовање било на неком другом месту, у хотелу, а данас тврдите да се то дешавало пред Вашим очима?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја сам рекао данас ову моју изјаву и мислим да је то истина, то што сам данас рекао, она је ту, па ће она рећи своју изјаву, ја дајем моју изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас управо на то враћам, на Вашу изјаву из истраге, тада нисте спомињали да је пред Вашим очима била силована, већ негде у хотелу, ван те просторије? Да ли сте то истражном судији то заборавили да поменете, да је ту пред Вашим очима била силована?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, ја сам био, ту дакле, се то догодило у тој подрумској просторији и ми смо гледали, пред нашим очима, ту су нас и тукли и ту смо и присуствовали томе и видели лично и она је, млада је ту, она ће сама говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли се појављивао још неко ту у подруму кога бисте препознали? Ви сте истражном судији рекли да је Рамуш Харадинај долазио ту у подрум?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он нас није злостављао, он нас није дирао, али је био ту, појављивао се, видели смо га у том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он зна од раније како изгледа Рамуш Харадинај?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, ја њега познајем, знао сам га и пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има нека слика у списима, Ки.В.13/04, Ки.В.4/05, 135. страна, да ли је ово лице долазило у подрум?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, то је лице било у подруму, Рамуш Хајдини.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Он то изговара Хајдини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приближите се ако не видите, па реците, да ли је то лице долазило у подрум?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, ја знам њега из села, он је ту из села и ја га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте рекли да Ви знате да је Рамуш Харадинај долазио зато што су Вам то рекли Гзим и мислим Сали Бериша?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Нисам разумео, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији је рекао да, ја знам ко је Рамуш Харадинај, ја знам да је он долазио зато што су ми то рекли Гзим и Сали Бериша, па нека сведок сада каже, да ли су му они то рекли да је он долазио, или је он њега видео у подруму?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Тачно је да су ми њих двојица рекли да је он, али када се појавио, значи и ја сам га видео лично, а и они су потврдили и рекли, ево, то је тај Рамуш Харадинај, Гзим и Сали. И он је мене пустио да, ослободио да могу да идем кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он када је дошао тамо у подрум, јесу ли се ови остали припадници ОВК, колико је њих било ту у подруму и уопште у хотелу, колико је било припадника ОВК?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Било је их пуно, негде око петнаест, око двадесет, било их је пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Рамуш Харадинај према њима опходио као командант?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, он је био обучен у униформу и њега су као команданта третирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин су га третирали, као команданта, јесу ли му се нешто обраћали, команданте или како?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, сами ови војници, припадници су говорили за њега, ево, то је Рамуш, то је наш командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека ми каже, колико их је било ту доле у том подруму, колика је то просторија, колико велика?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Девет нас је било у просторији, отприлике половина ове просторије судске, суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте спомињали да су на оном пункту код фабрике «Емин Дураку» заустављали, односно били присутни Рамбо, Бестражини Бесим и Укшинај Рифат, па ми реците, да ли су та лица била присутна или Ви не можете да се сетите пошто данас спомињете само Зифу и Пинћу?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Рамбо, Бестражини, извињавам се судија и још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: (преко судског тумача) Укшинај Рифат?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) И они су били ту присутни, и они су нас све тукли, али ја њега нисам знао, ја његово име нисам знао. Каже, он је тај, овог којег сте сада поменули, каже, он је управо откинуо уво Бистражини, да, он је откинуо уво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко он?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Бистражини, тај Бистражини, он је откинуо уво Радету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, истражном судији сте рекли да је Зифа откинуо Радету уво?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, каже, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ево ја Вам читам Ваш исказ из истраге, за време боравка у подруму хотела, Зифа је одсекао Радету, кога знам само под тим именом, уво и ставио га мом брату Ређи у уста?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, могуће, пошто је седам година прошло да сам заборавио, али он је, управо овај кога сам сада поменуо, он је откинуо уво Радету, могуће је да сам заборавио због протекла времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за ова лица, јесте ли некада од некога сазнали и чули шта се десило са Љушај Звезданом и Радетом, Србином?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, ја нисам чуо, не знам шта се са њима догодило. Тада смо кренули скупа, дакле, та три возила која су кренула из хотела, али после тога ја не знам шта се са њима догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада причали са неким члановима њихових породица, па да сте спомињали да претпостављате да су и они убијени?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Једна рођака, тачно је да сам једанпут имао прилике да разговарам са једном рођаком од Радета и да сам јој тада рекао шта се десило, оно што знам и оно што сам доживео са њим, тако да је то била једина прилика да смо о томе причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Пинђа виђао пре овог догађаја из хотела «Паштрик», да ли га је виђао по граду или негде у Ђаковици, било где?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре, значи, он каже да се све то десило оног дана када су војска и полиција одлазили, па да ли је виђао Пинђа пре овога?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Три месеца пре ових догађаја сам видео Зифу и Пинђа у Ђаковици у граду, код једне бензиске пумпе, видео сам их скупа, били су њих двојица скупа. А ми смо у то време били у шаторима, смештени у шаторе, дакле, у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то када сте смештени у шаторе, да не буде забуне, да ли је то било пре или после овог догађаја у хотелу «Паштрик»?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, да, после, након овог догађаја се ради о шатору. Ја нисам смео да идем кући, па сам ради тога, долазио до тих шатора где су били смештени Роми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти шатори били у насељу Брековац?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, у том делу, близу код моста, у близини моста, према Брековцу, у близини Брековца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су се Роми ту сместили?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Нама су Албанци рекли да напустимо наше куће, ви сте са Србима, говорили су нам и због тога морате да напустите куће у којима живите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту у тим шаторима, да ли је било пуно Рома, колико их је било?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, било је много шатора, не знам колико, али пуно шатора је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам, везано за овај догађај у хотелу «Паштрик», да ли су Вас нешто питали, да ли сте копали ровове за српску војску?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, не, ја не знам, мене нису питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте рекли да су Вас управо заустављали и да су Вас питали да ли сте копали, рекли су нам да нас туку, зато што смо копали ровове?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, рекли су нам, то је било раније, јесу нам то рекли, јесу нас то питали, али је то било пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам и мислила, када је испред фабрике и у хотелу «Паштрик», везано за тај догађај?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, поред Текстилене фабрике, пребацивали нам да смо ми радили за њих, сарађивали са њима, пили, јели са њима и то су ови који су долазили из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Пинђа долазио у Сабирни центар у насељу Брековац и ако јесте, због чега је долазио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Два пута је долазио Пинђа и Зифа и тражили су мене, распитивали се о мени, да ли сам код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте били у шаторима, да ли је ту долазио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да ту, на ту локацију код шатора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте саслушани код истражног судије, а пре тога, да ли су са Вама вођени неки разговори од било кога, пре него што сте давали изјаву код истражног судије?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, ја сам био, контактирали су ме из неке америчке организације и тражили су ми гардеробу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) То је била нека америчка организација, не знам како се тачно зову, питали су ме, давао сам одређену изјаву на ове околности и тражили су гардеробу од мог брата коју сам им предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тело Вашег брата видео још неко сем Вас?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, нико осим мене. После тога, тело сам видео само ја, нико други није могао да га види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Газменд Круезиу Ваш брат од ујака?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, то је мој брат од ујака. Он је покушао и тражио је да иде да га види, али га КФОР није пустио, није му дозволио КФОР да преузме тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада неком рекли нешто друго, да није Пинћо пуцао у Вашег брата и убио га, него да је то Зифа учинио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, нисам, мојим очима сам видео, нисам давао такву изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сигурни сто-посто да је то Пинћо учинио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Пинћо га је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања, чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само кратко питање: Ви сте данас рекли да сте видели како силују младу на столу. Ко је још био присутан у просторији, док сте то гледали? Ко је још гледао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Поред мене је била и Љуља, која је овде сведок и која ће говорити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И она је то видела?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, и она је видела својим очима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: По Вашем сазнању, да ли је то једини пут да је силована млада или је можда још у некој другој просторији, или сте са њом причали о томе? Питала Вас је председник већа, нисте то рекли. Ја питам, да ли он зна, да ли му је можда неко причао.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја сам поред тога, горе у хотелу, у собама је она још силована, а то знам тако, што сам чуо њен глас, чули су се њени гласови.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли је вриштала? Да ли је то било после овога на столу или пре?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Касније, дакле, након овога за столом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли је некада причао са њом, после тог догађаја?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Након тога ја нисам њу више видео, нисмо се више сретали, али, у то време, је то што знам, а она је била у Немачкој, она је била у Немачкој.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: После тога?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) После тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Бедри, знате ли Ви шта је радио станица? Зато што је спомињао код истражног судије да су ова четворица коју је видео, да су имали радио станицу?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он то зове токи-воки, зна шта је то и показује руком према којој се носе за појасом, каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Па, је спомињао да су у тој групи када су их срели, били Зифа, Пинћо, Рамбо и Рифат. Ко је од њих имао ту радио станицу?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Имао је Зифа радио станицу и тај један са ковчавом косом, коме не знам име.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Када су их зауставили тамо, да ли су их питали, одакле иду?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, питали су нас где идемо и куда смо кренули, ми смо објаснили да смо младу узели и да идемо кући.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Јесу рекли, ко је млада од њих тамо?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Рекли смо по имену, то је млада Софија и показали према њој.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Значи, тада када су је силовали, знали су да је то млада?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Наравно, то је од мог брата млада и ја сам знао и знали смо о коме се ради.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Не, не, не да ли је он знао, него да су ови који су их држали заробљене, који су их тукли и злостављали и они који су силовали, да ли су они знали да је то млада?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, ја сам им то рекао, поред осталог, ја сам казао да се ради о млади и они су знали да се ради и да је то управо млада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Описао је да је силован од стране ове двојице коју је поменуо. Да ли је то било једном или више пута?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Једанпут, само једанпут.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Хвала лепо. То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Текстилни комбинат, колико дуго су били у Текстилном комбинату?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ми смо се ту задржали око два до три сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је видео да неко користи радио станицу, да носи токи-воки и да разговара са неким?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Видео сам да га је користио, користио га је, дакле, један од њих, а то је овај кога смо пре поменули, Цури или тако некако, а и Зифа је користио, такође.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После тог разговора, шта се дешавало са њим? Да ли се некоме обраћао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Онда су нас ставили у аута и повели нас у хотел.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, после тог разговора су то урадили?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, након, грубо око један сат, можда два сата, након тог разговора, ставили су нас у аута и повели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дуго су провели у подруму хотела «Паштрик»?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Неки су били задржани пет дана, неки су били једну недељу, неки су били, ја сам лично био око две недеље. Ја сам био готово две недеље у хотелу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време, какви су услови били у том подруму? Да ли су имали храну, да ли су имали WC, да ли их је неко обилазио, осим ових лица која је помињао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, имали смо WC, он је био у непосредној близини ту поред собе. Једанпут нам је донео питу, Шабан извесни нам је донео питу једном приликом да једемо и то је било све. Других дана нисмо имали за храну, нисмо добијали ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било само једанпут?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, тако је, само једанпут смо, дакле, јели ту питу и остале дане апсолутно нисмо имали за храну ништа, нисмо јели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменуо је неке пластичне посуде из којих је пио, он је лично пио мокраћу, тако је рекао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ту смо, да, имали, то је била дакле као једна флаша, из неке флаше коју смо користили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви у тим флашама вршили нужду или Вас је неко терао да то радите, па да пијете?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Није то наша мокраћа, него су ови остали сељаци, тако се он изражава, околно вршили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који то сељаци?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не знам њихова имена, не знам ја имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то Роми, Срби?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) И једни и други, дакле, и ми смо вршили нужду у те посуде и друга лица која су долазила, а која ја не познајем. Нисмо имали избора, терали су нас да мокримо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је њега лично натерао да то пије?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, мени нико директно није принуђавао, није ме присиљавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бериша Сали, да ли је он све време био са њим у хотелу, у подруму?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, све време је он био са нама у том простору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже да је Сали Бериша ножем убоо Краснићи Бајрама. Одакле Сали Бериши нож?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он је имао нож при себи за појасом, јер га они нису претресали, нису њега дирали, каже, нису њега претресли, нису му га нашли, он га је успео да сачува.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је Сали Бериша био унутра у подруму?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Отприлике два или три дана, не знам, нисам баш сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дуго су биле Софија, Тафа Хасан, Гзим Зећири, Афијета и Шабан Бала?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Нисам сигуран, не могу прецизно да кажем, али три дана, четири, пет дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они изашли пре њега или су остали?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, они су изашли пре мене, ја сам остао још неких три до четири дана у просторији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто су они изашли?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, мени то није познато, ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је чуо за неку команду, да је неко наредио да их пусти?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, ја то нисам чуо, не знам, био сам унутра, не знам о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Гзим био повређен и да ли је имао неку посекотину на себи?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, он је био тучен и био је у повредама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао рану од ножа?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, имао је повреду од ножа и имао је повреде по лицу од аутомата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је познато сведоку, ко је њему нанео ту повреду ножем?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, ја то не знам, а његова сестра зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је показао у пределу грла, да ли то значи да је имао рану од ножа у пределу грла?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, од аутомата, не од ножа, него од аутомата, повреде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За ову двојицу, Љушај Звездана и Гаговић Радета, да ли је он видео ко их је ставио у ауто и ко их је одвезао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, ја то нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, бранилац.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Хвала. Ја стварно не знам одакле да почнем. Ви сте, ако хоћете ја њега да питам на албанском, како је Вама погодније. Ви сте питали два – три пута, инсистирали сте, да ли је он дао неку изјаву раније, он је рекао странцима, да ли је месним органима, полицији српској, дао изјаву неку, писану, потписану?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Нисам, полицији нисам дао изјаву.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: У списима предмета се налазе две изјаве, једна која је дата полицији, то је прва, једна је дата 01.11.2002. године, инспекторима полиције.

Тужилац се противи да обавештења прикупљена у полицији нису доказ у поступку.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Налазе се у спису.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Каже сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви, Ви сте били испитани, не можете. Питали сте сведока, сведок је рекао да није дао изјаве у полицији, идемо даље.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли је дао у Црној Гори?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) У Црној Гори сам дао исказ полицији, дали смо изјаве полицији.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли си тамо дао исказ исти као што сада говориш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет се враћамо на оно исто, да ли имате неких питања других? Ја сам га то већ питала, рекао је да је сигуран и да ником другачију изјаву није дао, него што прича пред судом.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја сматрам, ето, питање је конкретно, мислим те изјаве налазе се у списима, а питање је било конкретно. Када је он саслушан, колико пута је саслушан, поводом овог случаја у хотелу, у подруму хотела «Паштрик»?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не могу да се сетим, прошло је седам година, ја не могу тачно да знам и не могу да кажем колико пута сам саслушан.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли је Сали Бериша био у сватове, био је са њима заједно када су отишли, вратили?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, он је био у нашој групи.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Када су се они вратили до пункта код ове текстилне фабрике, због чега он сматра, зашто нису сви приведени у подруму хотела «Паштрик», или нису прво задржавани ту у просторији, па су онда касније, он је рекао само део њих је, који је био тај критеријум, зашто?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не знам који је то разлог, не знам због чега.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Код истражног судије помиње неко лице Кујтим да је имао радио станицу, има исказ код истражног, добро у реду. Ко је тај Кујтим?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја знам да је он становао код Швајског моста и они су у неком међусобном обрачуну, он је страдао, он је убијен.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Та лица која је њих задржавала код овога текстилне фабрике, јесу имали униформе, ознаке, оружја, да нам мало приближније опише, ознаке, да ли на капама, на рамену?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Сви су били у униформама УЧК, ОВК и неки су имали ознаке на рамену, а неки на предњем делу униформе.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Те ознаке, како су изгледале?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Била је застава, црвено-црна застава на овом делу, на предњем делу, била је мала заставица, црно-црвена застава са орловима, са двоглавим орлом.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Јел се сећа он да је код истражног судије рекао да је био неки коњ?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Није тачно, нисам.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро, хвала. Шта је било даље са Сали Беришом, када је пуштен он, да ли је пуштен, заправо, а ако јесте, када?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Негде око два дана, њега су пустили врло брзо, да ли два, да ли три-четири дана након довођења.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли му је познато, ко је Арбен Шкупи и да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Знам да он има кућу код Швајског моста, а не знам му за надимак.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Он је данас рекао, да су ови дошли, хоће да нам опише, да ли је тај камп који је својевремено био код овог Табачког моста, сачуван од стране КФОР-а, како изгледа, да ли је био окружен бодљикавом жицом и тако?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Није био окружен, опасан бодљикавом жицом, али су били у близини, у близини је био пункт КФОР-а, били су припадници КФОР-а, а ми смо били сви чувани. Било је чувара око нас, били смо под чувањем КФОР-а, КФОР-овом контролом.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Како онда објашњава да су ови могли да дођу са оружјем, ови припадници УЧК ту, да проверавају што је рекао малопре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то питање како објашњава.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Па, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, како објашњава?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Па, то је неизводљиво могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неизводљиво, то је Ваше закључивање, а сведок оно што прича. Доста Ви, ја ћу Вас удаљити, немојте да причате.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Требали сте одавно њега удаљити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То како он објашњава, што је то можда Вама нелогично, то је нешто друго. Поставите конкретно питање.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро, конкретно питање.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Каже да први пут када је давао исказ у Црној Гори да нису верно пренели његов исказ, да није верно пренет. Тако да тај мој исказ је доста некавалитетно пренет и нетачне су, дакле, неки моји наводи су потпуно нетачни у мом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат сада овде када смо већ код тога. Да ли је имао тада преводиоца када је причао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Био је један преводилац, да, био је један преводилац, каже, који је Албанац из Тузи и он мисли да није баш најбоље преводио оно што је он говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ове инспекторе лично знам, они знају албански и они су Ђаковчани. Сада да преформулишем то питање. Да ли је било могуће да се приближава неко лице наоружано том кампу који је био чуван од стране КФОР-а?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Није могао никако да приђе, обзиром да смо ми били чувани од стране КФОР-а и ми смо били сви у том окружењу и нису могла да приђу наоружана лица.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли постоји неко лице које се звало, надимак Бузани или Бузан?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, ја нисам чуо за то лице, под тим надимком Буза, Бузан.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја сам побегао, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изађите Ви из суднице, овог момента да изађете, овог момента да изађете из суднице.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја имам податке, ја нисам био када су били тамо.

Сведок Хусни Рамоци удаљен из суднице.

СВЕДОК ХУСНИ РАМОЦИ: Ја нисам био ту, ја сам побегао 12. ја имам своје право.
АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли је уведен у подрум, да ли зна распоред хотела, да ли са предње или задње стране, са које стране? Колико нивоа има подрум, да ли му је познато?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Та просторија није била баш велика, отприлике као половина ове.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли се може чути што се дешава на спрату горе овог хотела?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, може да се чује глас, могу да се чују гласови из соба.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли је било ту неких, он је рекао тепих је био, да ли је било неких плоча керамичких, тај подрум покривен или како, нека мало приближније то каже.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Није било ту тепиха у тој просторији, него је био бетонски под, а зидови су били сви попрскани крвљу, било је трагова крви по зидовима.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли има информацију, да ли је било ту неких Италијана смештених у хотелу, војници?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, ја мислим да нису они ушли, ја тврдим и изјављујем да они нису ушли у хотел и да нису били смештени у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само када смо већ код овога, а када су они после дошли, ти Италијани у хотел?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја то не знам, јер ја сам био сакривен, крио сам се и није ми тачно то познато.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Када су их пребацили тамо возилима путничким на то место где он каже, да ли има неку информацију да ли је видео ко је њих одвео, од тих припадника, како он каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, не разумем питање, формулишите.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Он је рекао да су одвели и остала лица која су била остала у том подруму, да су њега водили, оно што је причао, Зифа и овде оптужени, њега и његовог брата и са другим колима пребацивали остале. Да ли зна ко га је пребацивао, јел видео нешто у том смислу?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) За ове остале, ја не знам. Ја сам Зифи у том тренутку, у тим догађајима тражио једну цигарету, молио га за једну цигарету и он ми је дао, а за ове друге не знам, немам информацију.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Значи, да су они остали ту у подруму?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то питање, сведок је говорио када је у свом исказу, да су једна кола отишла на једну страну, друга кола на другу страну и зашто сада постављате питање, да ли зна да је остао ту, када је он већ у свом исказу рекао. Он је већ у свом исказу рекао да су у једна кола стављен он и његов брат у гепек, а да у друга кола су били остали, они су отишли на другу страну и сада га Ви питате, да ли зна да су остали ту. Не можете тако, нисте пратили исказ сведока.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Он је код истражног судије помињао и још нека лица да су били на том месту где је убијен његов брат. Ко је био поред ове двојице које он помиње, да ли је био неки, даље, ближе и тако?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Нико није, није тачно да сам рекао, само нас четворо је било, са ове стране нас двојица, и са ове Пинћо и Зифа и Бог је био горе изнад нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, изволите, приђите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Могу да почнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја постављам питање оштећеном да нам каже, са колико аутомобила су били пошли по младу и који су то типови аутомобила, које су то марке аутомобила?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) За младу смо ишли само са једним возилом, са једним путничким возилом.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Код истражног судије сте изјавили да сте ишли са три или четири возила. Да ли је то тачно?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Није тачно.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Моје питање је, да ли може судском већу да сведок објасни, које боје су биле униформе лица која су Вас заустављала и које су биле врсте капе, да ли беретка, качкет или шешири?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Окривљени није имао, ти ниси имао, обраћа се окривљеном и каже да он није имао капу на глави, а да су остали имали капе, а они су имали неку врсту као шешира, са окренутим ободом и имали су знакове, утиснуте знакове на тим капама.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Може ли сведок да нам каже, ко је узео Ганимету из подрума?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Није била Ганимета у том подруму, ја не знам, дакле, тврдим да Ганимета није постојала у подруму, није се налазила у подруму.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је било прозора у подруму или је било потпуно затворено?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Један узани прозор, један мали прозор је био у просторији подрумској.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли може да се каже судском већу, да се објасни, да ли кроз тај прозор може да се изађе или не?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, није могуће изаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, реците сведоку, да док не чујемо питање на српском, да сведок не одговара, јер не знамо шта га пита, а он одмах одговара и не чујемо превод.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Питање окривљеног је, да ли је он изјавио раније Мехмету Рами да је са том аутоматском пушком према њему и покушао да га убије, дакле, Бистражини, Бесим Бистражини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумемо питање, коме да је ко изјавио, шта? Поставите конкретно питање, ако не можете да формулишете, не можемо ни да дозволимо одговор на питање. Које је шта изјавио?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Бедри Шаља је рекао Рам Мехметију да је критичне ноћи са аутоматском пушком покушао да убије Бесим Бистражинија. Мехмет Рама је дао овај исказ пред истражним судијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање за сведока, не разумем шта га питате, Ви цитирате неки исказ сведока кога ћемо ми тек саслушавати.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја знам да то није питање, а мене интересује, ја хоћу да се утврди, да ли је тај исказ његов од раније идентичан, да ли се поклапа са исказом који данас даје сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који исказ, чији исказ, Раме Мехметаја, откуда сведок може да зна исказ Раме Мехметаја, нема увид у списе. Да ли имате питање за сведока, овог сведока Бедру Шаљу, када дође Раме Мехметај, њега ћемо да питамо. То шта је изјавио Раме Мехметај не можете питати овог сведока.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Извини, хвала, разумео сам све, хвала, извините.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли познајеш Хекуран Ходу?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, не познајем.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Када је војска ЈНА ишла на терен, питање је окривљеног, да ли када су они ишли за младу, да ли су приметили војску и да ли их је та војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било питање, одговорио је на то питање, појашњавали смо то питање. Идемо даље. Само мало сачекајте.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Тражим малу паузу, каже, не осећам се добро, ако бих могао кратко на ваздух да изађем за који минут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања доста?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Имам још питања, али што се мене тиче, може да се прекине, да се направи пауза.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 13 часова и 15 минута и пауза ће трајати до 13 часова и 40 минута.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 13 часова и 50 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Како изгледа Арбен Зифа, да ли је дебео, какав је његов физички изглед?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сведок није рекао да је Арбен Шкупи Зифа, него је помињао само Зифа, како изгледа Зифа.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он је био мршав. Седео сам са њим, јео сам са њим и пио.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Пред истражним судијом сте рекли да је он дебео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Могу ли само да гледам у документацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Дакле, како се види, стоји да је он једне нормалне конструкције, нормално развијен, а не да је мршав? У реду је. Питање гласи: када смо Вас ухапсили код фабрике текстилне, да нам кажеш, да ли је тада са Вама била и невеста у Вашој групи и шта се са њом дешава, како се уопште то одиграло?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Она је била у групи са нама, али је у тренутку када су нас преузимали и водили према хотелу, њу и Љуљу су одвојили и држали је код чувара фабрике у близини чуварске кућице.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Када се млада, невеста када се вратила код Вас, да ли је она поменула неко име, ко је њу принуђавао, силовао у том смислу?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, она је поменула име Зифа и Пинћа.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Тафа Ганимети, да ли је познајеш или познајеш је врло добро, да ли је она била са Вама?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја не познајем Тафа Ганимету.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Афијету Зећири, да ли је неко померао из те просторије, да ли је била поведена у неку собу и да ли је неко малтретирао, на неки начин, угрожавао?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Она је била у просторији са нама. Уопште није излазила из собе.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Бајрам Краснићи, да ли је би критичне вечери у неком од аутомобила који су се помињали?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Био је са нама, ту. Није био у ауту, био је ту са нама у тој просторији, а није био у возилу. Када су њега довели и како, мени није познато.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Питање гласи, али, да ли у колони је био са њима?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Хвала, захваљујем.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између сведока-оштећеног Бедри Шаље и оптуженог, на околност да ли је оптужени лице звани Пинћо, те да ли је учествовао у њиховом затварању у хотелу «Паштрик», у њиховом одвођењу од фабрике до хотела и да ли је пуцао у брата Шаља Бедрија – Ређа Шаљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак да сведоку предочим. Оптужени је у својој одбрани изјављивао да он није Пинћо, да у критичном периоду је био у Албанији и да у овоме уопште учествовао није и да ћемо их сада суочити на те околности. Објасните сведоку да суочење значи да се окрене лицем према оптуженом и да му каже у лице да ли је то тачно или није, везано за његов надимак Пинћо, везано за његово пуцање у Ређа Шаљу и везано за затварање, уопште учествовање у овом целом догађају.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) То је његово име, он се тако зове и све ово је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека му каже то у лице, па ћете ми превести везано за то суочење.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Све је тачно да је он убио мог брата и да су ове околности које сам изнео, тачне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ви сведоку, с обзиром да тврдите да у то време нисте ни били у Ђаковици.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Мени је непријатно што се ово догодило Вама, ако се догодило, али ја изјављујем да ово апсолутно није тачно и да ово што сте изјавили не стоји и захваљујем на томе, захваљујем се што сте то тако изјавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Ви можете да седнете позади.

Сведок ТАФА СОФИЈА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца јел Хамез?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занимање, домаћица?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса, Бор, улица Кестена бр.53/2?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења, Беџ?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења, 05.08.1985.?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у неком сродству са оптуженим овде?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумете, да ли Вам је он неки род?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у некој завади са њим, да ли га познајете од раније пре овог догађаја?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, само у то време рата.

Са личним подацима као на записнику из истраге, Ки.В. 5/2004 од 10.09.2004. године, с тим што додаје да је њено место рођења Беџ, а не Беч, са оптуженим несродна, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, а пре него што кренете да дајете свој исказ, потврдићете заклетву: заклињем се да ћу пред овим судом о свему што будем питана, говорити само истину и да ништа што ми је познато, нећу прећутати.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

Опоменућа на дужност казивања истине и упозорена на последице давања исказа, прочитан јој текст заклетве, па исту потврђује и прихвата, те изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да питамо оптуженог, пошто сведок прича на српском, да ли је потребно да Вам преводимо на албански или дозвољавате могућност да слушате оно што она прича на српском, а ако нешто не разумете, да Вам се преведе?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, не, хвала, није потребно, када је нешто потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете се јавити, па да се преведе. Софија, испричајте нам, везано за догађаје, када сте Ви требали да се удајете, шта се то дешавало, ко је дошао по Вас и све што је везано за овај хотел «Паштрик», све што Вам је познато у вези овог догађаја? Ви сте једном већ код истражног судије дали своју изјаву. Да ли остајете при тој изјави?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, шта је истина, ћу одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 10.09.2004. године и сада да нам поново испричате све то што се тога дана дешавало, када се то десило, шта се дешавало, ко је био присутан и све што Вам је познато у вези тог догађаја?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ја прво да ти кажем нешто, ја не знам добро датум, нисам писмена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ја сам то рекао већ када сам био прошли пут на изјаве. Ја сам била код стрица две недеље, већ је рат био када сам била код стрица. Ту дошао мој отац у гости да седи. Мој стриц, много га јурили мог стрица, Шиптари, не знам ко је, много га јурили и када се мој отац буде дошао, ја сам рекао да сам се заљубио у мог дечка, не могу да памтим име, стварно не знам. У једног дечка сам се заљубио, била сам малолетна пуно и он се драо на мене, зашто. Ја сам рекао, или њега ћу узмем или ни једног и он ми је опростио за њега, ко што иде код нас и пошли смо код њега да идем. Дошли су пуно, не знам стварно по имену, био је мој стриц, био је овај мој девер, Љуља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете по именима да их спомињете, стриц, како Вам се зове?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Хасан Тафа је био, Љуља, не знам име право, ова девојка што је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова сведокиња што је чекала на ходнику?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Јесте, мој девер, исто њега не могу да памтим добро име, овај сада што је дао изјаву ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бедри Шаља?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Е, Бедри Шаља и његов брат је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је младожења, је ли тако, његов брат?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, његов брат. Било још девет људи, десет, тако смо били, не знам стварно име тачно и како смо пошли ми код њега да идемо, било је увече тако, предвече, како смо пошли код њих да идемо, као млада и младожења код њега кући, нама је изашли на улицу, он, још неки други били, пуно. И ухватили нас. Мене су ставили унутра у WC, у купатило, у WC ме ставили ту, ту сам седео, нису ме дирали тај тренутак. Мог стрица и ови други сви ставили са руке горе на зид, брчкали их по џепове, питали да ли имате нешто, рекли су не. Мој стриц ми је рекао: немој да се плашиш, Софија, ће нас пусте, неће да буде ништа. Ја сам рекао: нећу се плашим. Онај мој што сам хтео за њега да се удам, рекао ми је: немој се плашиш, ако тебе пустију случајно, иди кући, чекај ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вас то зауставили?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам како се зове, Пискоту, таман уђемо тамо где је Шљака, ту нас уватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту нека фабрика?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Као фабрика, изгледа велико, овако, не знам стварно нећу да те лажем, као гост сам отишла код стрица први пут код њега.

Констатује се да сведок док износи излагање, у моменту када изјављује да су их зауставили код неког објекта, великог као фабрика, каже: зауставио нас је он и још неки, а у том моменту показује на оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: И он када је видео њега, тог мог мужа што сам хтела за њега да се удам, рекао: ти си крадов, највелики крадов ово овде и он је рекао: зашто, нисам више видео, њих ставили посебно, ја сам била овде у WC. После њих носили тамо ухајем, ухајем, ја као у Немачку, у зграду, тамо у хотел. Тамо су ги носили пре нас, после мене и Љуљу су носили. Уместо мој муж, са опроштењем да спава са мном, он мене силовао и после тога мој стриц је почео да плаче, што је он ухватио мене малолетна. Нисам могла пред мог оца да изађем, све у крв сам био. На сто ме поставио.

Констатује се да сведок-оштећена Софија, каже: он мене силовао и показује на оптуженог и док даје свој исказ, плаче.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Мислим, то нема шта да лажем, то је истина. Не знам шта сам јој радио, била сам малолетна, њега сам волела, мог мужа, нисам имао судбину с њега да живим и дан-данас мој девер, увек ми каже, волела сам с њега да

будеш, није била судбина. Када нас оставили у хотел, унутра, мислим, ми нисмо јели три дана, два-три дана и три ноћи нисмо јели ништа. Рамуш Харадинај, онај главни, не знам ни тачно име, додуше био добар према мене, када ме оставио да чистим он, цели хотел, имао црви по њега, месо, све сам то морала да чистим. Дошао Рамуш Харадинај и донео нас питу са кромпир. Јели смо, цигаре, ушли унутра, угасили сијалицу и са ону пушку, шта су имали у руке, хтели су да нас побију и он и још један други, пуно су били, да нас побију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете само када говорите то он, реците оптужени.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, да, за њега. И угасили сијалицу, да нас убију, шутирала колико год могли, ту унутра, не знам ни ја, мене нису тукли, ни Љуљу нису тукли. Упалили сијалицу и кажу, командир, командир, долази, као да није било ништа. После дошао он и дао нас да једемо, то сам рекао, да једемо и цигаре. Ушли унутра он и још неки други су ушли и рекли: не смете да пушите унутра и узео моју цигару и терао ме мог стрица да горим. Ја сам горео мог стрица, он ме терао и још неки други. Ако неће, ће набију пендрек у уста. Морао сам да изгорим мог стрица, два-пута, само њега и ови други што су били с нас, па ову жанску што је с нас, па дошли, узели ме да чистим зграду. Водили ме прво да се купам, па тек да спава поново са мном. Када су мене силовали, ја нисам знао себе где сам. Ко год је хтео, играо се са мном. Не знам где сам ни шта радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је силовао и где?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: У хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Он, још један други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, на сто, пред свих ме ставио и још један други, не знам који, можда да га видим, препознајем, али са име, не. Мој стриц је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су то урадили, где су Вас ставили, кажете, на неки сто?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, да, сто, унутра онај сто што је био ту, ту у собу, ту ме ставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки подрум хотела?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, да, подрум, у подрум су били, један прозор је био мали. Ту је био и мој стриц унутра, не знам где су га водили, немам појма, знам да је мртав. Убили га и још један, секли му два прста, не знам како се зове, два прста од руке. Ставио главу на сто, није могао ни да дише. Он већ умире, нисмо знали да ли је мртав, да ли је жив. Од Љуље брат, набили му пендрек у уста, отворио му све гркљан, му отворио, није могао ни да дише. Нису дали ни да једу, ни да пију, сами ги тукли, убили ги, сваки тренутак, када год се окрену, били су. Ја не знам шта су му радили, стварно, не знам. Није добро то тако. Мене највише што ме силовали, шта сам ја радила, била сам малолетна, ја нисам могао пред мог оца, пред моју мајку да изађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то први силовао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Он ме силовао први на сто ме ставио, пред свих, пред мог мужа, пред мог стрица, пре ови други, пред свих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин, шта Вам је урадио?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је натерао да се скинете?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да се скинем, прво да спавам са мог мужа, са опроштењем, он од страха није имао снагу да спава са мном и није могао да спава са мном и почео је он да спава са мном. Ја нисам знала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај други, што кажете, не знате како изгледа?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Он тек после ме узео, тамо у собу ме носио, не знам како се зове, не знам ни име, да га препознам, можда и знам, али му име не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он Вас је силовао у соби хотел?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је још који пут Лекај силовао, оптужени?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Он није више, тај тренутак није више силовао, тај први пут јесте, али ови други, ко год је кренуо, не знам ни ја ко су, нисам знао ни где сам, сви су се играли са мном како год су хтели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је још неко силовао, сем?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, да, ту били пуно, али не знам, стварно не знам ко су. Када би га познала овако, можда га познам, али по име не знам, на име не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу, у соби?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прво је оптужени Вас силовао на столу, у подруму?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, он је мене упропастио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, после тога?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: После уватио неког његовог другара, заједно цело време сам ги видео, када долази командир, одмах се одвоју, неће да причају, али, додуше, не могу да кажем, онај Јашар много ме спасао, да није био он, можда би ме убили ту, него он мене пустио кући. Ја сам отишао кући, све сам видео изгорено и имао кола, црна кола имао, без табле. Када сам спустио ту, пошао са кола да пође, ухватио ме на улицу и бацио ме напред да ме избаци из кола. Срећа што сам пао са стране. БМВ, црни БМВ, тако нешто, али знам да је имало црна кола, отворен горе, кров није имао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када им је дошао тај командант, да ли знате како је он изгледао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, познала бих га да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам да опишем, стварно, могу да потпишем за њега што да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам предочим ову фотографију, Ки.В.13/04, Ки.В.4/05 да ли можете да потврдите?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то није тај?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не. Он је имао малу браду, није то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сигурни сте да то није ово лице које је на овој фотографији?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, испричајте даље шта се све то дешавало?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Тако то било, све, када сам ја почео да рибам, дошао један други, рекао ми иди горе да се окупаш, па чекај ме горе. Када је дошао горе код мене, рекао ми да спава са мном, ћу те пустим кући, спавао са мном, већ када су спавали сви, што њега не, спавали сви са мном и он спавао са мном, као да ме пусти мене. Када је чуо да долази командир, он брзо ме одвео доле, доле у подрум, да не

чују, да не знам ништа, дали ми цигаре, дали ми један кекс. Ако случајно те пита командир нешто, кажи да не знаш ништа, ништа ми нису радили, нисам смео ништа да кажем. И он ме питао увек, да ли су те силовали, да ли су те малтретирали, ја сам рекао све – не, нисам знао, рекао, ако случајно знао он о томе, има да те убијемо. И тако то било. Мог стрица убили, не знам ко је, али тукли га доста и он и пуно других. То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег стрица нису убили том приликом или су га том приликом убили?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Е па не знам, стварно не знам. Ја мислим да ту га нису убили, одвели га нигде, али га били испред мене, видео сам само како га били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је поред, били сте Ви, био је Ваш стриц Хасан?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок данас што је први сведочио Шаља Ређ, Шаља Бедри, извините, за младожењу тврдите да не знате како се зове?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Знам овако, не могу да памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се зове Ређ Шаља?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, Ређ, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је био неки Зећири Гзим?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Био да, њега, отворили му, па рекао сам, од Љуље брат, њега набили пендрек у уста, отворили му гркљан све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су то радили?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ту у хотелу, подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у истрази сте рекли да Гзим није био?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам стварно, не знам по име, али када ми неко помиње, ја се сетим, али стварно по имену не знам. Знам да смо били девет људи, десет људи, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девет, десет вас, па не знате по именима?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, не знам тачно по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада кажете, знате да је то Љуљин брат, а нисте знали по имену, зато и не знате да ли је био или није био када сте рекли истражном судији?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам, не могу да памтим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова Љуља, то је Зећири Афијета, овај сведок?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Сада ми је рекла исто име, само нисам знао, ја Љуља је зovem.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је био неки Љушај Звездан?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, имао оваку фламу на себи, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је био неки Баљај Шабан?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Јесте, њему секли три прста руке, само што није умирао на сто, главу држао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Бериша Сали?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, код истражног судије сте спомињали да вас је мање било, кажете вас петоро, сада тврдите деветоро?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам стварно тачно, сада мама ми рекао и та Љуља, знаш они причају о себи, ја не могу баш да памтим, већ када сам, не знам, не могу, не знам где сам, шта сам све био, шта сам све патио, шта сам све видео, не могу све

да се сетим. Ја то и ноћу сањам, верујте када спавам. Мене коса почела да опада, нон-стоп код лекара идем за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки Краснићи Бајрам, да ли Ви знате то лице?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми у вези овога силовања, Ви сте у истрази тврдили да сте силовани само једном и то од стране двојице?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је то било у соби, па ми реците, да ли можете сада мало да појасните, сада тврдите да је на неком столу било у подруму, да је то било више лица?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Када је он мене упропастио први пут, ја нисам знала више ни где сам, можда ме уватио било ко, ја у несвест сам пала, не знам стварно не знам, а мој девер каже, било пуно код тебе у собу. Пуно су били, каже, ја стварно не знам. Знам да двојица су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Вам је том приликом оптужени нешто претио?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је говорио, ако се не скинеш, има да те убијем?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да. Или се скини или ћемо ти ставити пендрек у уста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био нешто наоружан?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Није, не могу да се сетим, знам да је имао пендрек у руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте тврдили да је имао нож и пиштољ?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, он не, други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сада, шта је тачно, ово што сте рекли истражном судији, што сте тамо рекли да је то само било једном и да су била двојица, један је био оптужени, а сада тврдите да је то било више пута?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, али стварно не знам, ја сам пао у несвест, само час на једну собу, час на другу собу, не знам ни ја где ме убацују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је то тачно да су Вас више пута силовали?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, ја када сам устала, нисам знала за себе где сам. Ни кући нисам могла да идем, ни пред свог оца, ни пред своју мајку нисам могла да изађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ту у том подруму, када су Вас после одвели у собу, јесте Ви били после нон-стоп по собама да чистите собе?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Један дан и једна ноћ сам чисто собе, горе-доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте били доле у подруму, него по собама?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, један дан сам био, један дан, тако сам био у подрум затворена, нису ми дали ни да једем ни да пијем, док је дошао тај командир и дао ми питу да једем, дао ми цигаре и рекао ми да чистиш ово, да завршиш па ће те пустимо кући. Да он није био, мене би ме убили, већ како почели тако нагло, мене би ме убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, док сте Ви били у подруму, да ли сте видели ту да неко некога туче, да бије?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Других нисам видела, али ови моји што смо ми били у подрум, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови Ваши што су били у подруму? Јесте видели да оптужени, сем што је Вас тада на столу, да некога он удара?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је он то ударао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Угасили сијалицу, гасили били мог стрица. Овог Љуље брат, за тог дечка сам ја хтела да се удам, за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко, оптужени и ко?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: И он и још пуно су били други, пуно су ушли унутра, не знаш ког бију, ког шта радију. Када су упалили сијалице, све крв су били, хтели нама да пуцају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, угасили светло и тукли?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су то тукли?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: С ноге, с руке, са оно од аутомата, шта су могли. Када је чуо да долази командир, они су прекинули и изашли напоље, као да није било ништа. И кажем, тражимо воду да пијемо, нема воде, него пијте вашу пишаћку, нису нас дали воду, него мој стриц је пио пишаћку. Ова Љуља је пила ракију, уместо воду, није хтео пишаћку да пије, пио ракију. Ја нисам пила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Љуља ова, ова женска што је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко јој је дао ракију?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ту је била једна флаша, не знам, стварно не знам. Био је једна као витрина мала ту и узео је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту неки Србин доведен?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били у подруму не знате да је неко долазио?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, само ми наши смо били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је изашао из тог подрума, после кога су пустили?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Мене знам да су пустили, више друго ништа не знам, ког су пустили, шта су радили, само смо чули да је мој стриц мртав, да онај дечко је мртав, не знам уопште ког су пустили и шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Вашег стрица, да ли сте са њим отишли кући?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Он остао тамо, мене пустили, не знам шта су радили с њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за ова остала лица, да ли знате шта се са њима десило?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Немам појма, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су та лица, кажете, био је пун хотел. Да ли су они били у неким униформама?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, све су биле у њихову ствар обучени, УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим униформама?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ова војска, униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то војска била?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Шиптарска војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они Вама говорили ту, рецимо и тамо, кажете, код неког објекта, као фабрика, зашто Вас заустављају?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Тог младића за кога сам ја хтела да се удам, рекли да си ти највећи крадов у Ђаковицу, ту у то село, а за мог стрица не знам, стварно не знам, само га малтретирали безвезе, били ги безвезе, иначе, ништа није радео, не знам шта им је радео, уопште не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јел та Ваша екипа, кажете било вас је ту сватова, негде око девет, јесу то били све Роми, да ли је био неки Албанац ту?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Били Албанци, били и Роми наши, били разни људи били, не знам ни ја, стварно, били Шиптари ту, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви их не знате баш по именима, али ту бројчано негде, кажете, било вас је?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Тада сам отишао у гости код стрица и тако сам се удала за њега и ту нас уватили, не знам ништа стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим Вашим младожењом, јесте чули шта се са њим десило, јесте се распитали после?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ја сам после побегла, одмах из Југославију, нисам смео више да седим доле, још ме тражили Шиптари, тражио ме још неки комшија поред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вас то тражили?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: У моју кућу траже, у село ту код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви то били, где сте отишли после овог догађаја?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Били смо код неких Албанци, много су били добри, не могу да кажем, они су нас крили. Мој отац био у затвор два месеца или три, тако нешто, шиптарски затвор, моја мајка са децу, са снајку отишла код тих Шиптара и они Шиптари ги сакрили унутра, нису ги пустили напоље и ту смо седели скоро месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то исто у насељу Пискоте или на неком другом месту?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, не, у Бецу, село наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте се крили?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, тамо смо се крили док је дошао мој отац из затвора. Када је он дошао, нисмо могли да га препознајемо, све је био нафлекан, прљав, велика брада, не можеш да га препознајеш, гладни. Мој брат био пун воду, пун, ставили му цев у уста, напунили га са воду, није могао да дише. Жену му силовали, моју снајку исто силовали, не знам ко, не зна ни она тачно, имали маску каже и када је изашао мој отац, рекли су, Софија, сине, ти мораш да идеш за Београд, каже, ако те увате случајно, опет ће да те узму и тако да ти радију, опет ће да спавају са тобом. И срећа имао пара он, продао касете тада, српске и шиптарске и послао нас, платио комби, послао нас за Југославију. И ту смо дошли код брата, са брата отишао сам у Бор и тамо сам се удала и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када кажете да су Вас силовали, како је то изгледало, да ли је у том подруму била пуна соба вас, пред свима ту?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, пред свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви то отимали нешто?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не. Прво ти кажем, прво терали мог мужа с њега ја да спавам, он није могао да спава са мном од страха, шта ја знам, пуно ту, поред мог стрица, поред свих и он је рекао, пошто ти не можеш онда ја ћу, то је он, не може нико да каже да није, ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви опирали томе, јесте рекли да нећете?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не смем да причам, да ме убију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам они то рекли?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да. Не смем да писнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас они скинули или сте морали сами да се скинете?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Сама да се скинем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви то плашили од њих?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте помислили да ће Вас стварно убити?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, када сам видео свих ових мојих на крв, мог стрица и ову моју другарицу и мог супруга и сви на крв, и мене ће да ме бију. Ако не скинем се, ће да ми ставе пендрек у уста, ће ме убију, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, добро, када сте се Ви то, кажете, из страха скинули, шта је урадио оптужени тада?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ништа, смеје се и изашао напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта Вам је урадио у том тренутку, да ли сте Ви били невини?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Била сам девојка, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је он тада урадио?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставио Вас на сто?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, упропастио ме је и завршио, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ставио свој полни орган?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је полни орган?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Шта је то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он то урадио, хоћете то мало да објасните?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Па, спавао са мном, силовао ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Силовао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пустили крв тада?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Јесам. Имала сам крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тада, шта се дешава, Ви остајете на том столу, да ли Вам неко прилази?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ухватио ме мој стриц и спустио ме доле, био је један пакет, туј ме ставио доле, туј сам седео поред њега до неко време, па дошао неко други, па ставио ме да чистим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да наставите да чистите?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када одосте после у собу?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ништа, све сам тако, све са крв сам био, тражио сам да се купам, у сваку собу има купатило. Рекао сам, могу да се купам, нису ми дали да се купам, тек тамо на крај, скроз горе ми рекли да се купаш, па да спавам с њега поново, са неког другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки други Вам рекао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте били горе у соби?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се деси горе у собу?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Рекао ми да се купам и да спавам с њега. Скини се и легни на кревет да спаваш са мном, до ујутру ме држао код њега у собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви урадили?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ја ништа нисам могао да радим, спавала сам мало, па спавао са мном, па опет тако, нон-стоп до јутро спавао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тај други је исто био наоружан?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да. Имао је оружје код њега, био је високи, имао је браду, не знам, видео сам и слике, не могу да га препознам, не могу да га нађем на слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике лица је спавало са Вама, да ли то можете да кажете, прво оптужени доле у подруму, после у соби горе?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Тројица, четворица, тако, али овако, како каже мој девер, били пуно код тебе у собу, када су изашли, каже, напоље, у WC или не знам шта, не, каже да пишају, да пијем њихову пишаћку. Каже, били су пуну собу код тебе и твој стриц каже почео да плаче. Ја то стварно не знам, у несвест сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви после када сте сишли доле у подрум, јесте овим Вашима из сватова испричали шта Вас је снашло?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да и почела сам да плачем и мој стриц каже, ћути, немој да плачеш, добро што нису те убили, каже, ти ниси хтела на милу, него на силу и почео ту да ме смири и није могао ни он, шта ће да ми ради. Не може ни он ништа. Па је замолио од њих свих да ме пусти, каже, мене убите овде, а њу пустите. Ма, јок док је дошао тај командир, нису ме пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте то Ви провели ту, од оног дана од када сте затворени, па?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Три дана смо били ту, три дана и три ноћи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко то пође кући после доласка тог командира, ко је пошао кући, кога су пустили?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Никог, само мене су пустили тада и ја сам пошао кући, више за ових не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте пошли кући?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, сама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови други, да ли они остадоше ту, да ли је неко изашао пре Вас?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, остали су ту, ја сам све оставио ту. Не знам да ли су пустили после мене њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, да ли сте видели ове остале, Вашег девера, Шаља Бедрија, да ли сте видели Љуљу, да ли сте видели?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, видео сам Љуљу, видео сам Бедрију, овог, његовог брата и питао ме, јел знаш нешто од мог брата, ја кажем, више нисам га видела, од хотела ту у подрум, више нисам га видела и не знам шта су радили са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас је он то питао, да ли знате нешто о Вашем брату?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Код њега кући, када сам изашао од њих, после сутрадан отишао сам да видим да ли су се вратили, да ли га пустили, нешто, у његову кући, рекли, није дошао још, не знамо ништа о њему. И тако ја сам отишао кући и чули смо да је мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде код истражног судије сте причали да је ту још у подруму, за Вашег мужа?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: У подрум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, не, он није био више у подрум, он није био у подрум и мој стриц, више ту нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам прочитам: једном приликом када су ме вратили са спрата у подрум, Ређе више није било, па ми је стриц рекао да је он покушао да побегне кроз прозор, али да су га ухватили и одсекли му главу и бацили га у воду?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, тако су ми причали, то није истина, ево сада каже и Љуља, није истина, ја сам рекао као да је он рекао, Љуља да сам ја натерао њих да убију овог његовог брата, али то нема ништа уопште везе и она каже, погрешили то, немој тако да причаш, није то истина. Ја сам рекао, ја не знам шта сте ви рекли, да ја то њих сам терао, то није истина, да сам ја њих терао да убију његовог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да је оптужени Вама рекао, идите код Слободана Милошевића?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је то рекао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: У хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Вашег стрица и Шаља Бедрија, да ли су тукли'

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, тукли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је то тукао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам стварно ко су тукли, били су, пуно су били. А када нас уватили први пут и он је био ту, тукао и неки други, али више није он тукао, били неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ту први пут када су Вас зауставили, значи тек оно када сте пошли, да ли је оптужени имао нешто од оружја код себе?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не могу се сетим, стварно, имали сви оружје, али, стварно не могу се сетим, ја сам се био уплашена ту и не знам ни ја како смо ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шаља Бедри је овде саслушан као сведок, па нам је он причао да је био присутан када су пуцали у његовог брата?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Е, па ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли да Вас је он питао за брата?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, питао ме, да ли су пуцали на њега, ја сам рекао, нисам видео да су пуцали на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је нама овде пред судом рекао да је он био присутан када су пуцали у његовог брата?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Е, па он можда зна, ја стварно не знам, мене су пустили после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, што би он Вас питао ако је он био присутан?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Он мислио, да ли ја знам да ли су пуцали на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Када сам ја био са њега унутра. Он после побегао Бедри Шаља, овај побегао после, шта ја знам, из кола му побегли и он остао с нас, његов брат и каже, да ли знаш, да ли су пуцали на њега. Ја сам рекао, не знам, нисам видео да ли су пуцали на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је Бедри Шаља побегао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Из кола, ваљда, ваљда побегао му из кола, како га унесу унутра, не знам стварно, не знам, а знам да нису га донели у хотел, побегли, не знам шта је радио он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви рекли оцу и мајци да су Вас силовали?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричали сте им све што се десило?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто кажете не знате датум када се то десило?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто приближно да кажете, био је рат, да ли је то било у време рата?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Знам да шести дванаести, шести месец, а дванаести, да, то тако, али не знам тачно који баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шести месец, а дванаести датум?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то памтите зато што је тај дан била Ваша веридба?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли Тужилац, односно чланови већа питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Оног момента када је силована у подруму и каже да је то урадио окривљени, да ли је био још неко присутан, не од оних који су доведени у подрум, него од оних који су их довели?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Био још један, не знам име.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је тај нешто радио?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Он мене ништа није радио, он ме само шутирао једном с ноге, рекао ми да се скидам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је имао неко оружје, да ли је држао неко оружје?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Имао је оружје, имао је оружје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Добро, ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Шабану одсекао прсте?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Шабан, не знам како презиме, три прсти, два, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко му је то урадио?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Шиптари му урадили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ту у хотел, тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви то видели?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било пре него што те овај силовао, оптужени, или је то било после?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Пре што ме силовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што те силовао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чиме су му сечени прсти?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: С нож.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ножем?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате, какав је то нож био?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Нож је био велики.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, значи, не знате ко је то радио?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам, стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Она је причала сада малопре, изнешени су Бедри Шаља, јесу они, док су, ако су они изнешени док је била она присутна или када, да ли зна, да ли је упозната са том околношћу, када су ови изнешени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете питање?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Бедри Шаља, Шаља Ређ и остали?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Када смо однесели.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Када су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девер и Ваш муж, када су из подрума, не разумем, изнешени?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Да, да, изнешени, каже, да онда није се вратио, каже није се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи изнешени, да ли то подразумева пуштени?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Да, пуштени.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, да. И он после, уведели га на друго место и не знам стварно, побегао од кола, знам да ми је рекао побегао сам од кола, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само појасните, причајте.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Да ли је она била присутна још увек, да ли је раније или касније пуштена из подрума, од момента када су они избачени из подрума, војени негде?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, ја сам била још тамо унутра.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Колико сте дана, Ви рекли сте да сте?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Три дана и три ноћи.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Да ли знате нешто о судбини Бајрама Краснићија, Бајрам Краснићија, знате ли о судбини, шта се њему десило?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Секу му три прста од руке, избили га, није могао да дише и ставио главу на сто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја сам питала сведокињу за Бајрама Краснићија, она каже, не зна.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Руке му одсекли, Бајрам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су одсекли руке, да ли њему или малопре сте причали за Шабана?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Е, Шабан, ја Бајрам, Шабан, извини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да појаснимо, мислите то на Шабана или на?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: На Шабана, на Шабана, да извини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Бајрама Краснићија?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам ја њега.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Јеси чуо да је неко убијен ножем у подруму хотела?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Јесам.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Знаш то лице које је убијено?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Знам ко је, али не могу да памтим име, али знам да је убијен с нож, убоден је с нож.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНІ: Ко је њега убио?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам, убоо га један с ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели или Вам је неко причао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, ја сам био тада рибала, када сам ушла унутра, видим држи мој стриц мараму и ови други, држе мараму поред срца или на срце, не знам, с нож.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Сали Беришу, да ли знаш?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Јесам.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Је ли био у сватове?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли си видела нож да је он неки имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она каже да не зна да ли је био у сватовима.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Она мислим да је рекла да зна Сали Беришу.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате Беришу Сали'

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Овог другог, како се зове овај други, што сам рекао, секли му прсте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте за Шабана, да му је одсечен прст, а Беришу Сали, да ли знате или не знате?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Салију знам, да, али Беришу не могу да памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он са Вама и бранилац Вас пита, ако је био, да ли је он имао код себе неки нож?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, да ли има неких питања? Приђите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Само Вас молим судија, шта није неко питање, можете одмах да ми кажете, то не, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо ми да кажемо, само када формулишете, формулишите у виду питања.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли може сведок да каже, са колико аутомобила су тог дана дошли по њу?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Два.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли може сведок да нам каже, какви су, да ли разликује ознаке ОВК и како они изгледају, како су те ознаке изгледале'

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ја знам да су имали као војска овако шарене, али стварно не знам, нисам гледао то.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Какву сам ја капу имао?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Црну.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Оног дана када смо Вас ухапсили код Текстилене фабрике?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Плава.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Плаву капу?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, рекли сте нешто, црно је имао, па сада плаву?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Црна, то када нас уватили тамо, добро, он није био, били су други, тај други човек, имао све црно, са обичне ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта је оптужени имао на себи'

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Он је имао као војска одело, шиптарске ствари, мислим.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли сте поменули Бедри Шаљи неко име лица које Вас је силовало?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, сведок нешто са именима слабо стоји, питајте је, свом деверу, рецимо, да ли је свом деверу поменула?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли је Шабан Боља био са Вама'

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Шабан Бељаљи?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам стварно ко је тај, можда га препознам, али са име и презиме, не знам.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли Вас је оптужила Афијета Зећири, да сте Ви тражили да се убије Ређа, да се убије Ређа?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Код истражног судије сте изјавили да је Љуља оптуживала Вас да сте рекли УЧК да убију Ређу?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Јесам тако прича, али сада каже, нисам ја тако рекла, ко зна где си ти чуо, јесте то ми рекла, али каже, не, нисам ја тако рекла.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Битно је да ли си ти то рекла код истражног судије, да или не?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, да.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Када си ти ослобођена, да ли је и Афијета истовремено ослобођена'

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не знам, ја сам изашла пре њу. Не знам она када је изашла.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У тој просторији где сте се налазили, да ли је још нешто поред стола се налазило у просторији и колико је била велика та соба, подрумска просторија'

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Подрумска соба је била мала, није била толико велика, али није имао ништа, имао неке пакете доле, а соба била, па, не знам баш тачно, била мала, стварно био мала соба, један прозор мали био.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Дакле, један прозор?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Да, мали био, толко.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли може да изађе човек кроз тај прозор?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Може.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ви сте из Беца и можете ли да нам кажете, када је ухапшен Ваш отац, колико дуго је држан?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Три месеци је држан, ја мислим, у Јуник, не знам, он зна, ја то не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Јунику?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Е, ту.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Питање је, када сте пошли горе у собу, када сте пребачени горе у собе у хотелу, да ли сте током тог периода вриштали, да ли се чуло, дакле, вриштање и уопште гласови Ваши?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Не, нисмо смели да вриштимо.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Након изласка из хотела, након колико дана си срела Бедри Шаљу и причала са њим о томе, о тим свим догађајима?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: После два дана сам сретио њега и питала сам је, шта је било с њега, да ли знаш нешто с њега, реко, не знам ништа, да ли ти знаш нешто о њега, ја сам рекла, ни ја не знам ништа.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У реду. Ако може још завршно питање. Да ли може да нам каже сведок, како и на који начин познаје Афијету Зећири, да ли из породичних односа или независно од тога, и чиме се бавила Афијета током 1996. године'

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ја стварно не знам, ја њу не познајем, него ту када смо се већ почели да се узмемо ја и онај дечко, она дошла исто с њих да ме поведу кући код њега, не познајем овако, не знам.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Хвала, хвала, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени када је износио своју одбрану он је рекао да он уопште није био ту, да тих дана када се све то Вама дешавало, он негира да је то уопште урадио, да Вас је силовао, он каже, уопште није био ту?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Госпођице судија, он може да каже шта год хоће, ја да сам крива, ја исто могу да кажем, нисам био, али мене не може нико да каже да није био, када он мене силовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте сигурни да је то он?

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Зато што га препознајем и у слике сам га видео и сада сам га видео, не може нико да ми каже да није он.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се извршио суочење између оптуженог и сведока Тафа Софије, на околност да ли је оптужени лице које ју је силовало у подруму хотела «Паштрик», те да ли је лице које их је зауставило и одвело до тог подрума и лице које је учествовало у пребијању сватова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да Вас суочимо са оптуженим, с обзиром да он негира да је он то урадио, Ви тврдите да јесте, да Вас је силовао, он тврди да он уопште тада није ни био у Ђаковици, да нема појма о овом догађају. Окрените се њему у лице, па му реците, да ли је то тачно што Ви причате.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ја знам да је он мене силовао, не може нико да ме спречи да ме он није силовао, значи, то је тај, не може нико више да ми каже, сви га препознају, ја знам ко ме силовао. Не може нико да ми каже да није он, јер знам када ме је силовао и шта ми је радела. Чак ми дао цигаре да изгорим мог стрица, са цигару у руке. Не може нико да ми каже да није он, ја знам да је он и препознајем га. Први пут он мене силовао. Место да спавам са мог мужа први пут, да ме он упропасти, мене је упропастио он.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Могу ја'

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја могу да изјавим да бих ја пре свој орган одсекао, него што бих тако неку ствар направио. И ја сам Хришћанин.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Ако ја тебе оптужим да је криво, да Бог да троје деце имам, да не видим, него ти си мене силовао и не може нико да каже да ниси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преведите ово што је рекао оптужени.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Уколико сведок и даље тврди, уколико она то директно изјављује, ја онда изјављујем да остављам судском већу и напомињем оно што сам рекао да ћу одсећи свој орган и остављам судском већу да онда одлучи на основу ове твоје изјаве, да ли сам ја крив или не и поштоваћу ту одлуку суда у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Реците ми само, да ли овај сведок Бедри Шаља је враћен у хотел или је ту још? Враћен је, пошто није требао да он оде, али онда ћемо сутра. Да ли нико више од сведока није тамо? Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида и биће настављен дана 21.12.2005. године, у 10 часова, а у наставку доказног поступка, да се саслушају сведоци Афијета Зећири, Тафа Хамза, Тафа Ајмона и уколико су пристигли сведоци Раме Мехметај, Круезиу Газменд и Керши Мехмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Софија, Ви ћете сутра исто доћи у ову судницу.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Важи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора доћи и Бедри Шаља исто тако. Данас је сведок требао да остане у судници, али сутра морамо, нешто вам се мало искази ту баш разликују, па да појаснимо то. Сутра у 10 часова. Сада ће и Вас одвести тамо, Ви и Ваши родитељи ћете овде да преноћите, јер нисмо данас стигли да то завршимо.

СВЕДОК ТАФА СОФИЈА: Важи.

Довршено у 15 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА